77STE JAARGANG No. 10406 MAANDAG 25 APRIL 1960

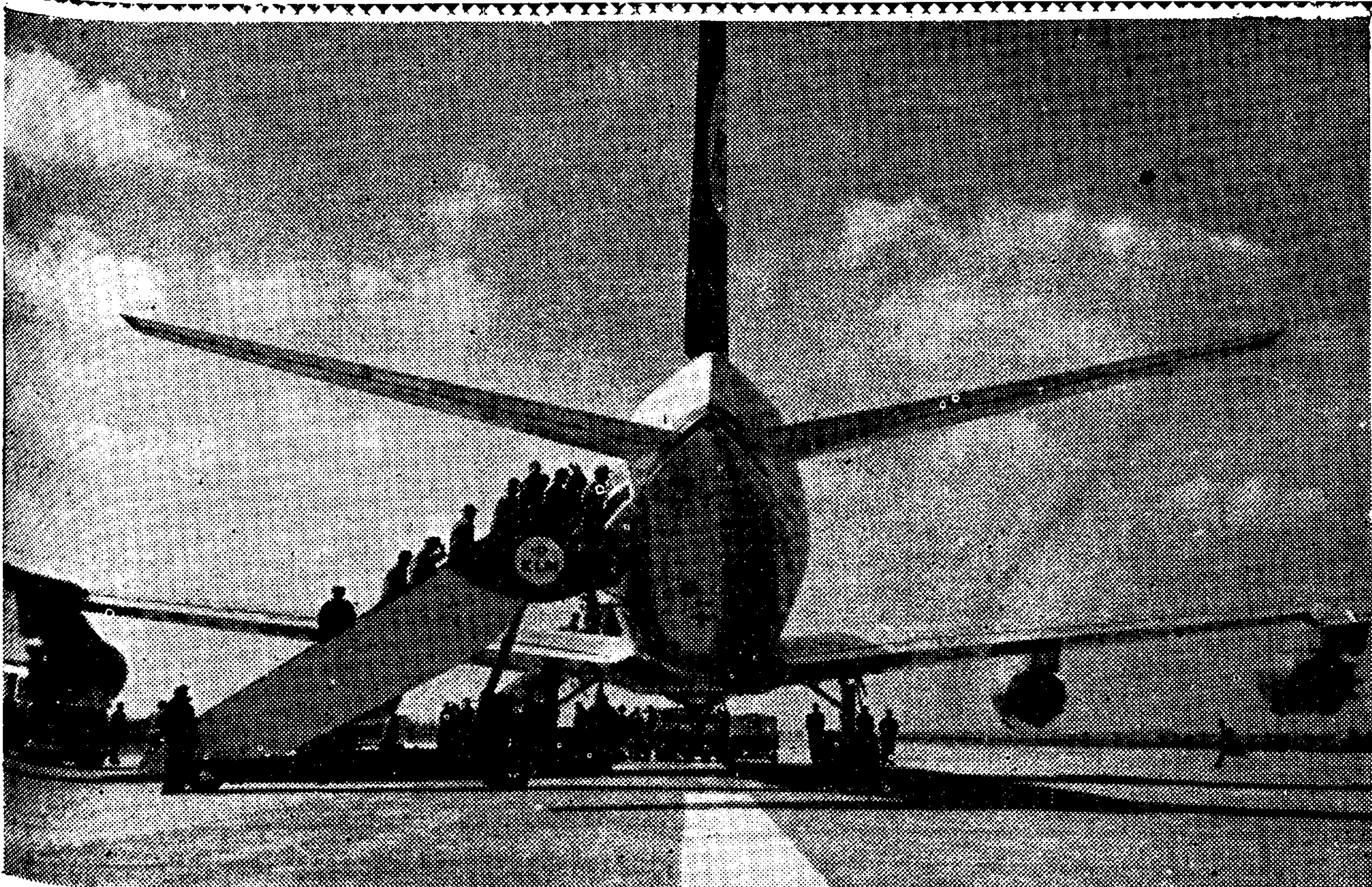
Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 27-29 ● Hoofdredacteur F. Verhorst, tel. 23138 ● Telefoon, Redac. : 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399

Drs Korthals over bestuurscrisis:

Samenwerking geboden

De nieuwe 3.300 meter lange startbaan is dezer dagen op Schiphol in gebruik gesteld. De DC-8 „Albert Plesman" maakte met enkele genodigden de eer ste start op de nieuwe baan.

Bezoek bijzonder geslaagd

De vice minister president, de eer H. A. Korthals, is op Schiphol teruggekeerd van zijn oriëntatie bezoek aan de Nederlandse Antillen en Suriname. Gedurende drie weken heeft minister Korthals, samen met het hoofd van zijn kabinet, de heer A. Jonkers, en de directeur generaal van rijkswaterstaat, ir A. G. Maris, kennis genomen van de plannen die er in de west bestaan om de econo mische basis daar te verbreden.

Na zijn aankomst op de Amster damse luchthaven met het DC 8 straalvliegtuig van de KLM, ver klaarde de vice minister president, dat zowel zijn verblijf in de Antillen als in Suriname bijzonder geslaagd is. Wij hebben zeer veel gezien, zo zei hij, en met zeer veel mensen ge sproken, ook met diegenen, die het niet eens zijn met het regeringsbeleid.

Ten aanzien van zijn verblijf op de Antillen merkte de heer Korthals op, dat de regering van het land hem alles getoond heeft wat er te zien is. Alle zes eilanden zijn door het gezelschap bezocht. Een van de belangrijkste punten noemde minister Korthals de plannen met betrekking tot het eiland Bonaire en de drie eilanden Saba, St. Eustatius en St. Maarten. „Deze eilanden moeten zo spoedig mogelijk geschikt gemaakt worden voor de toeristenstroom uit de Verenigde Staten", zo zei de minister. Dit is zowel een zaak voor de overheid als voor het particulier initiatief. De overheid heeft echter de plicht te zorgen voor de aanleg van wegen, pieren in de havens — die hard nodig zijn — en kleine vliegvelden. Slechts dan zijn er voor het toerisme op deze eilanden grote mo gelijkheden weggelegd.

Deze problemen, zo vervolgde minister Korthals, gelden echter ook ten aanzien van Curaçao en Aruba. Ook hier moeten aanzienlijke verbeteringen worden aangebracht aan de luchthavens en andere projecten. Wij zijn echter getroffen door de bijzonder grote voortvarendheid waarmee men al deze problemen op de Antillen aanpakt. De minister was overtuigd van de grote betekenis van al deze projecten voor de Antillen en zei dankbaar te zijn dat hij in de gelegenheid was geweest kennis te nemen van wat deze problemen in wezen betekenen.

Met de regering van de Antillen heeft de heer Korthals overleg ge

(Vervolg naar pagina 4)

Otto Sterman op Curacao

Gisteren is de heer Otto Sterman op Curacao aangekomen en heeft — vooraf — een klein toelichting gegeven op zijn voordrachten.

„Toen ik in 1951 na een vierjarig verblijf bij het gezelschap Comedia niet langer een engagement kon krijgen, omdat mijn type onmogelijk continu te plaatsen was in het te spelen repertoire, stond ik voor de keuze terug te gaan naar mijn oorspronkelijke vak, lichamelijke oefeningen, of door te werken op de nieuw gekozen weg, het toneel.

Ik besloot te gaan voordragen, met een programma dat bij mijn type paste en koos als onderwerp „de neger".

Naast een min of meer gedwongen keuze was het de menselijke bewogenheid die mij hiertoe aanzatte, toen na de beeindiging van de wereldoorlog de rassen discriminatie op vele plaatsen in de wereld opnieuw opvlamde. Zo ontstond mijn programma „Ik ben een neger", en later het programma „Ebbenhout". Het heeft mij grote voldoening gegeven dat in Nederland in brede lagen der bevolking een grote belangstelling bestaat voor deze beide programma's. Het is mij een vreugde en een eer dat men ook in Suriname en de Antillen kennis wil nemen van mijn werk.

Het is een menselijke neiging om datgene wat men hoort en ziet over bepaalde toestanden, op zich zelf te betrekken met zichzelf te vergelijken. Dit kan zinrijk zijn als men dat doet met begrip voor de groei van ontstane verhoudingen.

De drijfveer van mijn werk is het verlangen en de wil tot erkenning van de vrijheid in gelijke rechten voor ieder mens".

Syngman Rhee treedt niet af als staatshoofd

President Syngman Rhee van Zuid-Korea heeft meegedeeld te zullen aftreden als leider der liberale partij. Hij blijft echter staatshoofd en leider der regering. Dit laatste is in strijd met een eerder door de gekozen, doch nog niet geïnstallerde vice-president Lee Ki Pong gedane mededeling, dat Syngman Rhee niet langer als regeringsleider zou optreden.

Er is melding gemaakt van een verklaring van Lee, dat de Zuidkoreaanse regeringen in het vervolg verantwoording schuldig zouden zijn aan de nationale vergadering. Dr Syngman Rhee sprak hier echter niet over. Hij zei evenmin hoe lang hij als regeringsleider zou blijven optreden.

In zuidkoreaanse politieke kringen meent men, dat de verklaring van Syngman Rhee **niet** noodzakelijkerwijs inhoudt, dat hij voor onbepaalde tijd als regeringsleider zal blijven optreden.

In de wereld

150 miljoen motor-voertuigen

Het Amerikaanse tijdschrift „The American Automobile" schrijft in zijn meinummer dat het aantal auto's in de wereld in 1959 met 5.641.200 stuks is toe genomen tot 117.788.400. Deze cijfers slaan op personenauto's, autobussen en vrachtauto's. Als men daar dan nog de 21.400.000 motorrijwielen, 10.600.000 trekkers en enkele miljoenen kleine motorvoertuigen bij telt komt men tot een totaal van meer dan 150 miljoen motorvoertuigen.

In de Verenigde Staten zijn 70.234.300 auto's; in Groot Brittannie 6.234.700; in Frankrijk 5.675.000; in Canada 4.941.000, in de Communistische landen 4.865.000; in West Duitsland 4.310.800; in Australie 2.655.600; in Italië 2.070.300; in Japan 1.498.200 in Zweden 1.227.400 aldus „The American Automobile".

Wervelstorm boven de Philippijnen

Boven het centrum van de Philippijnen woedt sinds donderdag een wervelstorm, die tot nu toe voor een kleine acht miljoen gulden schade heeft aangericht. 23 Personen zijn om het leven gekomen, 39 worden vermist.

Stad LAR door aardbeving geteisterd

Een zware aardbeving heeft de stad Lar in Zuid-Perzië (40.000 inwoners) verwoest, hetgeen gepaard is gegaan met grote verliezen aan mensenlevens. Lar is de hoofdstad van de provincie Laristan. Hemelsbreed is het een honderdtal kilometers van de Perzische Golf verwijderd. De aardbeving heeft zich zondagmiddag laat voorgedaan. Reddingsploegen zijn onmiddellijk op weg naar de plaats van de ramp gegaan. Volgens schattingen van het Perzische Rode Kruis zou het aantal slachtoffers verscheidene duizenden kunnen bedragen; in de eerste in Teheran ontvangen berichten wordt gezegd, dat er een dichte stofwolk in de stad hangt. Tar ligt in een gebied, dat vaak door aarbevingen is geteisterd. Tien jaar geleden is de stad reeds grotendeels door een aardschok verwoest.

LAATSTE NIEUWS

Aardbeving

Volgens gegevens uit Teheran zijn bij de aardbeving waardoor Lar in zuid Perzië werd verwoest, 1.200 tot 1.500 mensen om het leven gekomen.

Uit Teheran zijn vliegtuigen met dokters en medische voorraden naar Lar vertrokken. Op de heuvel buiten Lar worden tenten opgezet voor de overlevenden. Volgens bericht van een verkenningsvliegtuig zijn de westelijke en zuidelijke wijken van de stad vernield.

Korea

Ondanks de staat van beleg is vandaag in Seoel door een paar honderd leerkrachten een betoging gehouden.

In Tsjinjoe, ten westen van Poesan, betoogden zuid-Koreaanse studenten bij het regeringsgebouw ter plaatse tegen de regering.

Leden van de democratische oppositiepartij in de nationale vergadering dienden een spoed motie in waarin het onmiddellijke aftreden van president Rhee als hoofd van de uitvoerende macht zowel als staatshoofd wordt geëist. Men verwacht dat morgen over deze motie gestemd zal worden.

Tanger eldorado af

Tanger heeft dezer dagen belastingen en douanerechten gekregen. De stad, die sinds lang de naam had van het Mekka voor belasting ontduikers, geldwisselaars, smokkelaars en spionnen, wordt dan gelijk aan de andere steden van Marokko.

Nadat Marokko onafhankelijk was geworden, ontwierp de regering, voor Tanger — eens Brits gebied en later een internationale zone — een handvest dat in feite alles bij het oude liet, echter met de bepaling, dat de positie van het gebied met een opzegtermijn van een half-jaar zou kunnen worden veranderd. Toen vorig jaar de Marokkaanse Frank devalueerde, zag de Marokkaanse regering zich genoodzaakt, van deze bepaling gebruik te maken. Bijna de helft van de 50 banken in Tanger is al gesloten.

Dr. C. J. BAKKER verongelukt

Nederlandse atoomgeleerde

De 56-jarige Nederlandse atoomgeleerde dr C. J. Bakker, directeur van het Europese centrum voor atoomonderzoek C.S.R.N. te Génève, is volgens berichten van Reuter en AFP bij een vliegtuigongeluk in de Verenigde Staten om het leven gekomen.

Dr Bakker vloog in een luchttaxi van het vliegveld Idlewild naar Red Bank in New Jersey. Naar mededelingen van de geredde piloot, de 33-jarige Lawrence Orwig, was motorstoring de oorzaak, dat het lichte vliegtuig in de Raritanbaai neerstortte. Twee andere passagiers, katholieke priesters, werden gered, doch moesten evenals de vlieger gewond in een ziekenhuis worden opgenomen. Dr Bakker was gehuwd en had drie kinderen.

Spreek ik met de Amigoe

In het C.C.C.-kwartiertje van morgenavond wordt een vraaggesprek uitgezonden met de voordrachtskunstenaar Otto Sterman.

o—O—o

De algemene ledenvergadering van de Nederlands Antilliaanse Lawn Tennisbond van hedenavond is uitgesteld tot maandag twee mei.

o—O—o

De culturele avond van Wie Eegie Sanie van 27 april aanstaande is uitgesteld tot mei; dan wordt de avond ook niet meer gehouden in het Kransgebouw, maar in club J.P.F.

Amigoe di Curacao

1910

Vaarwel

Geheel onvrijwillig vergaten wij de vorige week te melden dat ook de eerw. Zuster Leonila van het St. Elisabeth-Gasthuis alhier met de Prins Willem V naar Nederland zou terugkeeren. Wij wenschen haar een spoedige reis

Welkom

De Gouvernements-secretaris de Heer F. J. Haayen wordt met de Prins der Nederlanden van verlof terug verwacht. Wij hopen dat ZED. geheel en al hersteld zij en roepen hem van harte welkom toe.

Joekie Broedelet toneeladviseuse op de Antillen

De Nederlandse actrice Jockie Broedelet, die het vorig seizoen aan de Haagse Comedie was verbonden, vertrekt 1 augustus a.s. naar de Nederlandse Antillen om een jaar lang leiding te geven — als opvolgster van Elly en Piet Kamerman aan het amateurtoneel op Curacao en Aruba.

Overtreding

Een broeder, twee priesters en een inwoner van Warschau zijn veroordeeld tot gevangenisstraffen van twee tot vier jaar en boetes van 750 tot 15.000 gulden wegens overtreding van de deviezenbepalingen. Zij kochten dollars en reischeques die zij op de zwarte markt verkochten.

Opbrengst collecte kerkenbouw

De bijzondere collecte, die op Palmzondag met enveloppen in alle kerken van het Bisdom is gehouden, heeft Fl. 31.116.— opgebracht.

Wanneer men de parochies van het bisdom volgens het aantal parochianen rangschikt, kan dit mooie bedrag als volgt worden gespecificeerd.

CURACAO	
Santa Rosa	Fl. 1475.—
Pietermaai	3156.—
Wishi	700.—
Steenrijk	600.—
Santa Maria	760.—
Groot Kwartier	900.—
Suffisant	800.—
San Mateo	1400.—
Montagne	450.—
Janwe	1136.—
Jandoret	202.—
Coromoto	500.—
Santa Anna	2050.—
Barber	225.—
Brievengat	475.—
Buena Vista	350.—
Soto	165.—
Westpunt	511.—
S. Willibrordo	210.—
Totaal	Fl. 16.065.—
ARUBA	
San Nicolaas	Fl. 3900.—
Oranjestad	2350.—
Santa Cruz	1400.—
Noord	2300.—
Paradera	1255.—
Savaneta	900.—
Dakota	380.—
Brasil	375.—
Totaal	Fl. 12.860
BONAIRE	
Kralendijk	fl. 460.—
Rincon	283.—
Antriol	296.—
Totaal	fl. 1039.—
BOVENWINDEN	
S. Maarten	fl. 700.—
Saba	332.—
S. Eustatius	120.—
Totaal	fl. 1152.—
PER PAROCHIAAN gaf	
Curacao	Fl. 0,17
Aruba	0.30
Bonaire	0.20
Bovenwinden	0.80

Op Curacao werd per parochiaan door de parochie Santa Ana het meeste gegeven, nl. fl. 0,55. Op Aruba viel deze eer te beurt aan de parochie Noord met fl. 0,50. Op Bonaire ging de parochie van Kralendijk voorop met fl. 0,20 en op de Bovenwindse Eilanden spande S. Maarten de kroon met liefst niet minder dan fl. 1,10.

Alles bijeen is dit een mooi resultaat, waarmee onze bisschop ongetwijfeld zeer content zal zijn. Nog nooit is het voorgekomen, dat de collecten in onze kerken zo'n groot resultaat hadden.

We mogen echter niet te vroeg juichen. De bisschop heeft in zijn herderlijke brief bij gelegenheid van het ceuwfeest van de dood van Mgr Niewindt laten weten, dat hij zo spoedig mogelijk vier kerken moet bouwen. Eén kerk kost gemiddeld fl. 200.000.—.

We zijn er dus nog bij lange na niet. Doch we weten, dat de bisschop vertrouwen mag op generositeit van de katholieken. Daar is ook alleredén voor. We vernamen bijvoorbeeld, dat op Curacao de alom reeds bekende maandelijksebijdrage-actie van de paters P. v.d. Maas en C. Kruidenberg ruim fl. 25.000.— heeft opgebracht.

STEUN HET KERKENBOUWFONDS

MAAK VAN HET NIEWINDTJAAR EEN WAAR KERKENBOUWJAAR

Venezuela

Ruim 100 mensen in arrest

Volgens Venezolaanse persberichten zijn in het gehele land ruim honderd mensen aangehouden in verband met de mislukte opstand tegen het bewind van president Betancourt.

De leider der opstandige beweging, ex-generaal Castro Leon, die vrijdag bij de Colombiaanse grens werd aangehouden, is inmiddels overgebracht naar het eiland Orchila, waar hij zal worden geinterneerd totdat hen terecht zal staan.

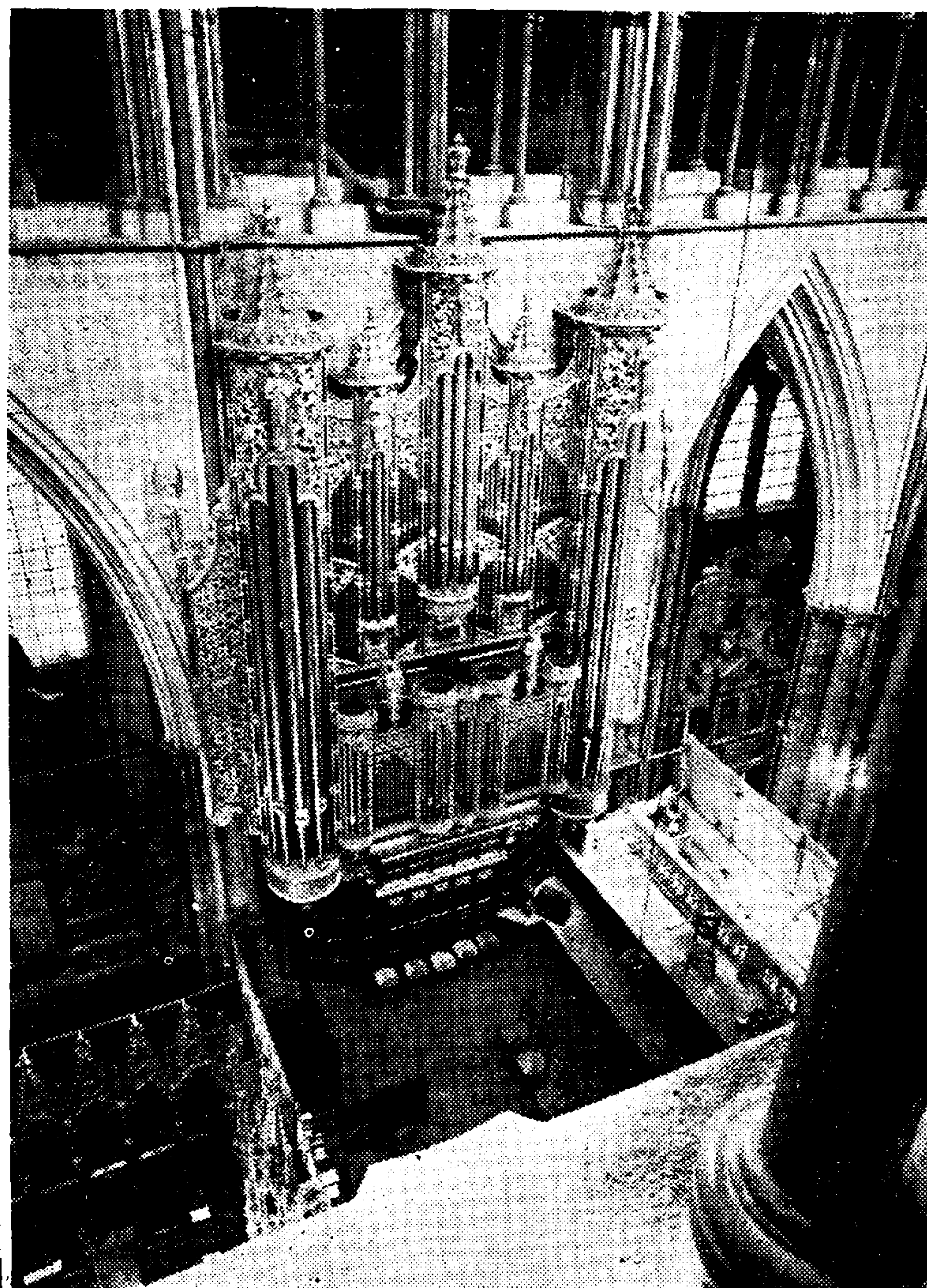
PEUGEOT dient toch aanklacht in

Volgens het Parijs blad „France-Soir" zal Jeanpierre Peugeot toch een aanklacht indienen tegen de onbekende ontvoeders van zijn vierjarig zoontje Eric.

In een interview met „France-Soir" heeft hij verklaard, dat het zijn plicht is. Het is duidelijk, dat iedereen moet meewerken om de arrestatie en veroordeling van de misdadigers tot stand te brengen, zo zei hij.

De vorige week had Peugeot, voor hij het losgeld van circa 375.000 gulden betaalde en zijn zoontje terugkreeg, voor de televisie verklaard, dat hij geen aanklacht zou indienen als zijn kind ongedeerd terug kwam.

Volgens „Le Figaro" heeft vader Peugeot ook verklaard dat het onderzoek van de politie veel verder is gevorderd dan de politie heeft bekend gemaakt.

Zes jaar geleden begon men met een algehele restauratie van de Westminster Abbey te Londen. Kosten noch moeite zijn gespaard om het interieur de oude luister terug te geven. Waarschijnlijk zullen er nog veertien jaar meegemoeid zijn, voor het werk geheel klaar is.

DE AFFAIRE VAN GIJN

Onsmakelijk betoog in de „Beurs"

Wij hebben eertijds, bij het vertrek van de heer Van Gijn als hoofdredakteur van de Beurs- en Nieuwsberichten opgemerkt, dat over deze onverkwikkelijke zaak het laatste woord wel niet gezegd zou zijn. De opvolger van de heer Van Gijn noemde ons toen een soort van koffieleut, die het van het lanceren van dreigementen moest hebben, doch vermocht overigens niet in te gaan op de oorzaken van het ontslag, welke wij met de nodige voorzichtigheid hadden pogen te benaderen. Welnu, men heeft in onze editie van zaterdag een artikel kunnen lezen uit de Nieuwe Rotterdamse Courant, waarin de heer Van Gijn zijn oordeel heeft uitgesproken over de omstandigheden, die ertoe hebben geleid, dat hij voor zijn functie bij de Beurs heeft bedankt. Wij gaven op dit artikel slechts commentaar voor wat betreft een opmerking, die de heer Van Gijn ten aanzien van de Amigoe had gemaakt. Overigens hebben wij, laat ons zeggen: beleefdheidshalve — gewacht op wat de Beurs naar aanleiding van dat artikel zou hebben op te merken. Het commentaar van de Beurs is in de editie van zaterdag afgedrukt bezijden het overgenomen artikel van de N.R.C. Terwijl men de beschouwing in het Nederlands dagblad heeft gepubliceerd onder de kop „Oud-hoofdredacteur 'Beurs' noemt zich slachtoffer van persbreidel", heeft men zijn commentaar daarop de titel gegeven „Geen politiek, domweg gefaald". Onze gewoonte getrouw geen repliek te geven op uitspraken zonder onze lezers ook die uitspraken voor te leggen, laten wij hieronder het commentaar van de Beurs volgen.

De heer M. van Gijn heeft geen ontslag genomen als hoofdredacteur van de „Beurs- en Nieuwsberichten" omdat hij weigerde in dit blad propaganda te maken voor de regerings-coalitie. Hem is dringend verzocht heen te gaan omdat hij niet bleek te beschikken over de capaciteiten, die van een hoofdredacteur mochten worden gevergd. Overwegingen van politieke aard hebben daarbij niet de geringste rol gespeeld.

Wij hebben hiervan tot dusverre geen melding gemaakt. Wij wensten bepaald geen bijzonderheden te publiceren, die niet anders dan pijnlijk, hoogst pijnlijk konden zijn voor een Nederlandse journalist die gefaald heeft. Bijzonderheden, die daarbij liggen op het terrein van intern bedrijfsbeleid. Nu evenwel de heer Van Gijn na terugkeer in Holland zijn mislukken als vakman op de Nederlandse Antillen met een rookgordijn wil bedekken en een dagblad zich er toe heeft geleend dit exposé af te drukken, is het uit het oogpunt van voorlichting gewenst enige omstandigheden meer algemene bekendheid te geven. Immers ook het aanzien van de Nederlandse Antillen is thans met deze zaak gemoeid.

De feiten zijn in het kort aldus: de heer Van Gijn is 9 juni 1959 in functie getreden als hoofdredacteur van de „Beurs- en Nieuwsberichten" na te zijn aangenomen door de toenmalige gevolmachtigde van de Curacaose Drukkerij en Uitgevers-maatschappij in Nederland, mr. J.A. Berger. Buiten de wil van de eigenaren van de krant heeft de heer Berger een beschikbare goede vakjournalist gepasseerd en de voorkeur gegeven aan een sollicitant, die bereid bleek te zijn de functie voor een aanzienlijk geringer salaris te aanvaarden. Dit was dus de heer M. van Gijn, redacteur van het socialistische partijorgaan „Het Vrije Volk" te Amsterdam.

Aangezien op dat moment dringend in de vacture moest worden voorzien, nam de CDUM met het voorstel van haar gemachtigde genoegen en zo arriveerde de heer Van Gijn op Curacao. Bij de aanstelling is dermate onvoorzichtig te werk gegaan, dat niet eens was onderzocht of de heer Van Gijn op de Nederlandse Antillen wel een definitieve verblijfsvergunning zou kunnen krijgen nu bekend was, dat hij na de oorlog korte tijd was opgetreden als redacteur van „De Waarheid", het partijblad van de communisten. Dit hebben de eigenaren van de krant trouwens pas in een veel later stadium tot hun schrik vernomen.

Nog geen twee maanden nadat hij zelfstandig werkzaam was als hoofdredacteur van de „Beurs- en Nieuwsberichten" bleek, dat de heer Van Gijn zijn functie niet aankon. Daarvan getuigt de volgende passage in een brief van 29 juli 1959:

„Ik heb nog nooit een krant geleid en ben niet ervaren in Antilliaanse zaken. Ik moet nog tonen de functie van hoofdredacteur van de Beurs aan te kunnen. Daar gaan misschien jaren overheen. Aan het echte werk van een hoofdredacteur ben ik trouwens nog lang niet toe. Ik ben niet veel meer dan een loopjongen, een overigens zeer achtenswaardig baantje". Aldus de heer Van Gijn over zijn functie, over zijn werk.

Een loopjongen, geen hoofdredacteur. Dat de heer Van Gijn in velerlei opzicht tekortschoot was al spoedig aan het licht gekomen. In de concept-arbeidsovereenkomst was opgenomen: „Werknemer wordt belast met de functie van hoofdredacteur van het dagblad Beurs- en Nieuwsberichten. Hij zal alle werkzaamheden vervullen die tot de taak van een hoofdredacteur van een dagblad behoren". Van de zijde van de eigenaren van de krant werd de heer Van Gijn bij herhaling onder het oog gebracht, dat tijdens zijn beleid de „Beurs- en Nieuwsberichten" geen enkel positief geluid pro of contra meer liet horen en in feite was teruggevallen tot een kleurloos nieuwsorgaan. En zij stonden in hun mening niet alleen.

Een collega-journalist, de hoofdredacteur van de „Amigoe di Curacao" schreef 2 oktober 1959 toen er eens een hoofdartikel was verschenen: „Het is zeker een bijzonder opvallende gebeurtenis, wanneer het dagblad „Beurs- en Nieuwsberichen" een redationeel geluid laat horen dat nogal positief gesteld is — althans in sterkere mate dan sinds de dag, dat de nieuwe eigenaars bezit namen van de krant, het geval is geweest".

En op 11 november gaf dezelfde collega-journalist te kennen: „Het woord „onafhankelijk" in de kop van de krant heeft, sinds de nieuwe eigenaren hun intrede deden, blijkbaar de betekenis gehad van „kleurloze neutraliteit". Behoudens een enkele verrassende poging van de laatste tijd werd tot dusver noch een „pro", noch een „contra"-geluid gehoord jegens de regeringscoalitie, in wier kringen de eigenaren voornoemd geen vreemdelingen zijn". Aldus de hoofdredacteur van de „Amigoe di Curacao" over zijn collega, de heer M. van Gijn. Wat dit betreft was er volkomen overeenstemming van opvatting tussen hem en de eigenaren van de „Beurs".

Deze citaten tonen aan, hoezeer het falen van de heer Van Gijn op Curacao de aandacht begon te trekken. Nadat de nieuwe directeur de heer Van Gijn zijn tekortschieten als hoofdredacteur door het noemen van talrijke voorbeelden had trachten duidelijk te maken, werd besloten in onderling overleg de arbeidsovereenkomst te beëindigen. Alle bepalingen van het contract werden punt voor punt van de zijde van de C.D.U.M. nagekomen, waarna een financiële regeling tot stand kwam, waarmede de heer Van Gijn zich onmiddellijk accoord verklaarde. De heer Van Gijn nam afscheid van de lezers, de hoop uitsprekend dat de huidige bloei van de krant zou worden voortgezet. Dit was dan dezelfde krant, die nu opeens blijkt bloot te staan aan een onhoudbare politieke intimidatie.

Na een vacantie in Mexico teruggekeerd in Nederland heeft de heer Van Gijn er de voorkeur aan gegeven geen melding te maken van zijn rol als loopjongen op de Nederl. Antillen.

. Hij heeft evenzeer gezwegen over het feit, dat de functie van hoofdredacteur toch moeilijker bleek te zijn dan hij had gedacht. Neen, hij noemt zich opeens het slachtoffer van een geraffineerde persbreidel en de „Nieuwe Rotterdamse Courant" drukt dit allemaal bereidwillig af, zonder zelf een onderzoek naar de feiten in te stellen.

In hoeverre het juist is, dat de hoofdredacteur van „La Prensa" en de heer Rozendal van de D.P. hebben gepoogd de onafhankelijkheid van voorlichting aan te tasten, hebben wij niet nagegaan.

Wij onderhouden met beide heren voortreffelijke relaties, doch kennen noch de een, noch de ander een zodanig formaat toe dat wij hen in staat zouden achten de vrijheid van hoofdredactioneel beleid serieus te ondermijnen. Minister Kroon is een der gematigde figuren in het huidige kabinet. Ofschoon wij alle waardering hebben voor zijn capaciteiten geloven wij nochtans niet, dat hij als politiek redacteur van een dagblad een succes zou zijn en wij blijven er van overtuigd, dat hij deze functie allerminst zou ambiëren.

Niettemin is het heel best mogelijk, dat een zwakke figuur als de heer Van Gijn van andere zijde aan pogingen tot ongeoorloofde beinvloeding heeft bloot gestaan. Er zijn immers in alle landen politieke intriganten die een fijne neus hebben voor het milieu, waarin zij met de grootste kans op succes kunnen opereren. En wie zal het verbazen, als de heer Van Gijn hierdoor wel eens een nacht nerveus in bed heeft liggen woelen.

Er is, naar ons gevoel, op dit ogenblik, onder de vigerende bepalingen, geen enkele reden zich ongerust te maken over de vrijheid van de Antilliaanse pers. De affaire-De Wit is destijds op een opvallend onbekwame wijze van de zijde van de overheid behandeld. Men heeft, dunkt ons, daarmede wel enig leergeld betaald. Dat is nu geschiedenis, een historie die zich nimmer mag herhalen.

Nodig is echter bij voortduring een krachtig redactioneel beleid, waarbij elke poging tot ongeoorloofde beinvloeding in de kiem wordt gesmoord. Volgens de heer Van Gijn wordt ook op „Amigoe di Curacao" steeds sterker pressie geoefend. Wij kunnen dat niet beoordelen. Mocht het echter zo zijn, dan geloven wij dat de redactie van dit blad mans genoeg is zich daartegen met succes te verweren. Wij zijn daarvan overtuigd, ondanks de grote principiële bezwaren die wij in velerlei opzicht tegen deze courant hebben.

En hiermede kan, wat ons aangaat het geval-Van Gijn aan de vergetelheid worden prijsgegeven.

o—O—o

Thans wensen wij uitvoeriger commentaar te geven.

Vooreerst menen wij er van uit te kunnen gaan, dat wij de edele pennevrucht in de Beurs mogen toeschrijven aan het brein van de opvolger van de heer Van Gijn, die zich kan permiteren nu eens als hoofdredakteur dan eens als directeur zijn mening ten beste te geven. Wij zouden zelfs iets verder willen gaan en durven stellen, dat het geschrijf typisch van de hand van de huidige hoofdredakteur is, om de simpele reden, dat hij ook nu weer de eigenlijke beschuldigingen, door de heer Van Gijn geuit, uit de weg gaat. De uitvoerige beschouwing raakt de zaak, waar het in het artikel in de N.R.C. om gaat, niet of maar nauwelijks. Wat ons betreft, demonstreert de ganse repliek slechts, dat men nu de andere stokken maar te voorschijn heeft gehaald om de hond te kunnen slaan. Wij hebben bepaald een andere mening over dit soort — blijkbaar bijzonder goed gehonoreerde — journalistieke bekwaamheid......

Laat ons het commentaar eens van nabij bezien. Vooreerst valt dan op de wijze, waarop de heer Van Gijn, naar de Beurs doet voorkomen, in zijn functie is aangesteld geworden. Dat de Beurs zelf beweert, dat er in eerste instantie reeds op een vrij gammele wijze zaken is gedaan met de heer Van Gijn, moet de Beurs zelf weten. Dat men min of meer probeert het bij de lezer te doen voorkomen alsof de heer Van Gijn deze vuile was in hoogst eigen persoon buiten heeft gehangen, tekent de kwalijke zwakte van dit soor argumenteren. Het wordt nog veel bonter waar de lezer van de Beurs vriendelijk wordt verzocht de kwaliteit van een journalist af te meten naar „het aanzienlijk geringer salaris", waarvoor de heer Van Gijn de functie van hoofdredakteur van de Beurs wilde aanvaarden. Toevallig kennen wij het salaris, waarmee de heer Van Gijn akkoord ging. Bovendien zijn wij geïnformeerd over de salariëring van functionarissen op de Nederlandse Antillen, van wie het dagelijks werk op het stuk van de verantwoordelijkheid op gelijk niveau mag worden gesteld als dan van een hoofdredakteur. Al deze heren mogen thans tussen neus en lippen weten, dat hun honorering naar het oordeel van de Beurs eigenlijk bij voorbaat al wijst op geklungel in plaats van vakmanschap.

De nieuwe hoofdredakteur wordt blijkbaar stevig betaald. Dat mag men uit zijn relaas zonder meer wel opmaken. De rechtschapen lezer oordele dan intussen zelf over de manifestatie van dit „vakmanschap" in de wijze, waarop het de heer Van Gijn eigenlijk zonder meer wordt kwalijk genomen, dat hij niet als materialist maar als idealist naar de Antillen vertrok. Alleen al dit salaris-fragment in het commentaar van de Beurs doet ons geen ogenblik talmen de schrijver van het relaas regelrecht te zeggen, dat het ons met ingang van heden liever is, dat — pak weg — alle Nederlandse journalisten „domweg falen" op het stuk van journalistieke vakbekwaamheid, dan dat er nog meer zogeheten journalisten zo overduidelijk demonstreren, dat zij falen op het vlak van een goede journalistieke mentaliteit. De manier waarop hier — domweg — een bepaalde salariëring is gekoppeld aan de eigenlijke affaire Van Gijn, is een streek, die ieder weldenkend mens nadrukkelijk zal veroordelen en die zonder meer typerend is voor diegene, die er dit soort manieren op na houdt.

Wie is eigenlijk de beschikbare goede vakjournalist, die door de heer Berger werd gepasseerd? Men zou haast zeggen, dat het de man is, die thans zonder bemiddeling van de heer Berger op de stoel van de heer Van Gijn heeft plaats genomen. Wij hebben dan ons eigen oordeel over de vraag of de heer Berger er destijds al dan niet goed aan heeft gedaan die zo vakbekwame broeder maar te vergeten.

De Beurs had, zo diep in détails tredend, de lezer wel eens mogen laten weten, vinden wij, dat mr Berger niemand minder is dan de voorzitter van het College van Rijksbemiddelaars in Nederland, bepaald niet de eerste de beste dus.

Waarom zwijgt de Beurs voorts over de omstandigheid, dat de aanstelling van de heer Van Gijn bepaald niet zonder medeweten is geschied van de federatie van Nederlandse journalisten? Waarom wordt dezelfde heer Berger thans praktisch met even zoveel woorden versleten als een man, die er ook al niet veel van terecht heeft gebracht? Het zou naar onze smaak best eens te maken kunnen hebben met een bijzonder gepeperde brief, die de heer Berger de heren van de Beurs heeft geschreven, toen het spelletje, dat men hier met de heer Van Gijn speelde, al te zot en zuur werd.

Het is ons vervolgens bekend, dat de heer Van Gijn reeds in eerste instantie de heer Berger heeft laten weten, dat hij eertijds bij De Waarheid heeft gewerkt. De commentator in de Beurs wil blijkbaar niet weten, wat iedereen in Nederland weet en begrijpt nl., dat men deze omstandigheid moet zien in de sfeer van de periode, direct na de oorlog. Er zijn beslist grotere en belangrijkere journalisten dan de heer Van Gijn, die in en na de oorlog bij De Waarheid hebben gewerkt. Thans de indruk te wekken, dat met de komst van de heer Van Gijn op de Antillen niemand minder dan Nikita Chroesjtsjef zelf hoofdredakteur van de Beurs werd, is opnieuw een voorstelling van zaken forceren, die in dit verband als armoedig en onfatsoenlijk moet worden gekenschetst. Wij weten bij voorbaat, dat men bij de N.R.C. — in Nederland in het algemeen — medelijdend het hoofd zal schudden om deze motivering, die notabene nog als een gaaf staaltje van vakbekwaamheid wordt gepresenteerd.

Vervolgens haalt de Beurs een fragment aan uit een brief van de heer Van Gijn. Wij zouden naar aanleiding daarvan de vraag willen stellen: Komt dit fragment uit een zakelijke brief, bv. een schrijven van de heer Van Gijn aan de directie, of is hier (mis)bruik gemaakt van een min of meer particuliere correspondentie? Wij hebben zo de indruk, dat het laatste het geval is. Zo ja, dan hopen wij slechts, dat van andere zijde geen min of meer particuliere uitspraken uit de bus komen. Zo neen, dan schokt dit brieffragment ons toch bepaald niet. Wat de heer Van Gijn hier schrijft, duidt slechts op een instelling, die men van een goed journalist in het algemeen mag verwachten en met name van een journalist, die zijn werk zal moeten gaan doen in de op verscheidene vlakken nogal gecompliceerde Nederlandse Antillen. De Beurs proeft overigens blijkbaar de ironie niet, waar de heer Van Gijn over het baantje van loopjongen spreekt. Begrijpelijk, want ook daar is enig dieper inzicht voor nodig.

Bijzonder complimenteus zou het van de Beurs zijn geweest, wanneer men uitspraken onzerzijds zou hebben aangehaald en belicht binnen de de juiste gevoelswaarde. Ook nu weer faalt de vakbekwaamheid van de commentator van de Beurs, weshalve meteen het probeersel de lezer te slim af te wezen, zo doorzichtig wordt als glas. Veel meer opmerkingen onzerzijds — met name die ten tijde van het vertrek van de heer Van Gijn — werden de lezers van de Beurs kennelijk met zorg onthouden.

De thans door de Beurs aangehaalde fragmenten uit onze commentaren zijn bepaald niet gericht geweest aan het adres van de heer Van Gijn als zodanig, doch duidelijk aan het beleid van de Beurs, en aangezien van de omstandigheid, dat de heer Van Gijn het zeer terecht nodig oordeelde meer dan een enkele kat uit te boom te zien. Het valt moeilijk te beoordelen of de heer Van Gijn al dan niet een week of een maand eerder of later een bepaalde visie op een bepaalde zaak in de journalistiek vestjeszak had moeten hebben, doch een feit, waarover de Beurs met geen enkel woord rept, is, dat de heer Van Gijn op een gegeven dag de pen ter hand nam en verscheidene puntige commentaren schreef. Deze getuigden van een eigen visie, doch van een visie, die op bepaalde punten in strijd was met het politieke oordeel van de eigenaren. Juist van die dagen dateert de eerder aangehaalde opmerking uit een stevige D.P.-kring: Als de heer Van Gijn het niet met de regering eens is, waarom neemt hij zijn ontslag dan niet......?

Wij weten, dat de heer Van Gijn welhaast constant onder hoogspanning heeft geleefd en gewerkt en steeds als standpunt heeft gehuldigd — en bepaald niet voor de grap — dat hij liever de pen in zijn binnenzak hield dan min of meer gedwongen te worden een bepaalde partij te kiezen, zeker niet wanneer zulks in strijd zou zijn met wat hij naar zijn eer en geweten meende te moeten schrijven. Naar ons oordeel nam hij op het moment, dat hij met zijn commentaren begon, de proef op de som.

Kort daarop vertrok de heer Van Gijn.

Wat ons betreft moet aan de vraag of de heer Van Gijn al dan niet een briljante hoofdredakteur was, de vraag voorafgaan of de Beurs met alles wat eraan vast zat, een onafhankelijke journalist, laat staan een onafhankelijke hoofdredakteur, de mogelijkheden en kansen kon (kan) bieden, als zodanig te zijn en zich te ontwikkelen. Op deze vraag heeft de heer Van Gijn met een „beslist niet" geantwoord. De reactie op zijn commentaren, die ook ons werd gepresenteerd, bevestigde zijn oordeel. Wij zijn overigens bepaald wel van mening, dat buiten het politieke en journalistieke vlak ook nog persoonlijke omstandigheden een rol in de affaire hebben gespeeld, doch we hebben hierover al eerder gezegd, dat wij over deze aspecten vooralsnog wensen te zwijgen.

De Beurs is naar onze smaak wat al te voorbarig met te stellen, dat de N.R.C. geen onderzoek naar de feiten heeft ingesteld. De heer Berger bij voorbeeld zal best enige feiten kennen. Wij denken hetzelfde van de federatie van Nederlandse journalisten. Nu de Beurs een reeks huishoudelijke omstandigheden aan de openbaarheid heeft prijs gegeven, waarbij met name de heer Berger zonder meer in de hoek is gezet, komt het ons voor, dat het staartje aan de affaire Van Gijn nog wel langer zal worden, hetgeen ons persoonlijk bijzonder boeit, omdat het hier gaat om de vraag wat de waarheid is en die waarheid gekoppeld lijkt te zijn aan zaken, die van algemeen belang moeten worden geacht.

Waar de Beurs heel bescheiden ingaat op de kern van het betoog van de heer Van Gijn, is de zogenaamde verdediging wel bijzonder zwak. De Beurs heeft niet nagegaan (en daar gaat het nu o.m. juist om!) of de heren Rosario (H) en Rozendal hebben gepoogd de onafhankelijkheid van voorlichting aan te tasten. Met te zeggen, dat beide heren niet van een zodanig formaat zijn, dat ze zulks serieus zouden kunnen en soortgelijke opmerkingen te maken aan het adres van de heer Kroon, mag wel een zeer treffend staaltje van gebrek aan journalistieke bekwaamheid en taktiek worden genoemd. Vooreerst wordt al te gemanierd de zogeheten onafhankelijkheid uitgehangen.

Vervolgen worden voornoemde heren niet ter zake en volkomen overbodig gediskwalificeerd (hun salaris ten spijt!) Tenslotte wordt de beschuldiging van de heer Van Gijn in genen dele in feite ontzenuwd. Natuurlijk, de heer Van Gijn is juist van andere zijde zenuwachtig gemaakt. Armoediger kan het haast niet!

De Beurs kan de „complimenten" aan ons adres niet op, gezien de laatste alinea van het commentaar. Ieder weldenkend mens op de Antillen weet evenwel, dat een redenatie, waarbij men een vrijheid en een onafhankelijkheid van de Beurs zou willen bewijzen op grond van de vrijheid en onafhankelijkheid van de Amigoe, min of meer mank gaat, gelet op het simpele feit, dat er een typisch verschil bestaat tussen de respectieve eigenaren en hun ambities. Het is dan ook nu weer overbodig te stellen, dat er grote principiële bezwaren bestaan, ofschoon het wellicht dienstbaar kan zijn om nu juist aan de hand van het commentaar in de Beurs weer eens te onderlijnen, dat een van de bezwaren onzerzijds jegens de Beurs ligt op het vlak van de mentaliteit.

Wat wij onder meer in direct verband met de mentaliteit zien, is het feit, dat de man, die in de Beurs zo volkomen onnodig uitgebreid en — naar onze overtuiging dus daarbij — apert scheef de heer Van Gijn diskwalificeert en intussen zijdelings hoog van de toren blaast bij het opnieuw registreren van de „opvallend onbekwame wijze", waarop de overheid hier destijds de affaire De Wit heeft behandeld, dezelfde man is, die na de „overname" als eerste Nederlandse (!) journalist (domweg?) de leiding van de Beurs op zich heeft genomen. Het is geen wonder, dat hij zo gul is met over „geschiedenis" en „vergetelheid" te praten.

Wedijver tussen vloot en luchtmacht

Volgens de „Daily Express" bestaat er wedijver tussen vloot en luchtmacht van Engeland, met als inzet de vraag, wie van beiden het beheer over de Britse kernwapens zal krijgen.

Nu de verdere ontwikkeling van de voor de luchtmacht bestemde blue streak-raket is opgegeven, probeert de Marine van de regering vergunning te krijgen voor de bouw van met de Amerikaanse polaris-raketten — die een waterstofbom kunnen vervoeren — uitgeruste duikboten. De regering steunt echter, volgens de Daily Express, de luchtmacht, die zich haar rechten op de kernwapens niet wil laten ontnemen.

De boerderijen in Oost-Duitsland

Het Oostduitse persbureau „A.D.N." heeft medegedeeld dat alle Oostduitse boerderijen thans zijn opgegaan in gemeenschappelijke bedreven staatsbedrijven.

Slechts in enkele kleine gebieden, waar het boerenbedrijf niet op grote schaal kan worden uitgeoefend, zijn zelfstandige boeren overgebleven.

In eerdere Reuter-telegrammen is medegedeeld dat deze collectivering is doorgedreven onder alle mogelijke vormen van druk, die door de Oostduitse communisten werden uitgeoefend en die in vele gevallen op terreur neerkwam.

Autobus over de kop

Op de weg naar San Jose do Rio Preto, in de Braziliaanse staat Sao Paulo, is een autobus met 62 inzittenden na botsing met een vrachtwagen bij een kruising over de kop geslagen, zes mensen werden gedood, 14 ernstig en 34 licht gewond.

Lening van 200 miljoen

De Dow Jones heeft medegedeeld vernomen te hebben dat in Caracas onderhandelingen zijn agesloten over een lening van tweehonderd miljoen dollar voor de republiek van Venezuela door een groep van 16 Amerikaanse en Canadese banken. Volgens de berichten zal dit krediet vier jaar lopen en 5 3/4 procent dragen. De eerste afbetaling zou anderhalf jaar na het van kracht worden van de [illegible] geschieden en de [illegible] rende aflossingen daarna met tussenpozen van 6 maanden. Dow Jones verwacht, dat de overeenkomst vandaag wel getekend zal worden. De groep banken onder leiding van de First National City Bank en de Chase Manhattan Bank.

Monument onthuld

In een bos in de omgeving van Dortmund hebben de Franse minister van oudstrijders, Triboulet, en de Westduitse minister van binnenlandse zaken, Lemmer, een monument onthuld ter nagedachtenis van de mensen die in de jongste wereldoorlog gedwongen werden in Duitsland te werken en die daar omkwamen.

Het monument, dat het werk is van een Duitse architect, een Duits beeldhouwer en een Franse mozaiekwerker, is opgericht op de plaats waar, met Pasen 1945, 350 van deze dwangarbeiders, o.a. Russen, Fransen, Belgen, NEDERLANDERS, Zuidslaven en Tsjechen, werden gefusileerd. In de crypte, die tot Frans gebied is verklaard, rust het stoffelijk overschot van een onbekende Fransman. Minister Lemmer verklaarde tijdens de plechtigheid, die door afvaardigingen uit de verschillende landen werd bijgewoond, wij allen dragen de verantwoordelijkheid dat iets dergelijks niet weer zal gebeuren.

Pauselijk geschenk

Paus Johannes heeft kardinaal [illegible] van Polen, met Pasen een geborduurde kardinaalsstola gezonden. Hij verzocht de kardinaal in een bijgesloten schrijven dit persoonlijk geschenk te willen aannemen als blijken van zijn grote waardering voor de kardinaal.

POLITIE

Man, mes en luchtpistool

Gisteravond om half zes ontstond een vechtpartij in het Rifstadion, tussen een nuchtere, en vier kennelijk aangeschoten heren. De reden was dat een jaar geleden de nuchtere meneer een van de anderen een klap had verkocht en men vond dat dit nu maar eens uitgevochten moest worden. Hoe mister X de vier ook ontweek, ze sarden hem en vielen hem op allerlei manieren lastig. Toen gaf een van de vier helden de man een klap, wat hem dadelijk bezuurde, hij kreeg tenminste een mep terug die hem via de politie in het hospitaal deed belanden.

In datzelfde Rifstadion werden twee andere mannen naar de post op het Brionplein overgebracht omdat zij bezoekers lastig vielen.

Op een hele vreemde tijd — en wel om middernacht — was een man aan het werk. Zijn vriendinnetje was in de buurt in een bar bezig. De man was kwaad, dronk zich in de bar moed in en gaf vervolgens zijn vriendin een paar slagen, die, toen de politie ter plaatse kwam, inmiddels builen in haar gezicht waren geworden.

Om kwart voor één vannacht toog een man op weg naar de woning van een kennis, en daagde hem uit naar buiten te komen. In zijn hand hield hij een pistool. De ander — helemaal niet uit het veld geslagen — vloog naar buiten met een eind hout en gaf hem zo'n oplawaaier dat in het St. Elisabeth ziekenhuis Eerste Hulp moest worden verleend. Later bleek dat het „vuurwapen" een lief luchtpistooltje was.

Om half drie 's middags reed een man over de Santa Rosaweg naar Montagne. Bij een bocht zag hij op het laatste moment een auto staan die hem de weg versperde. Toen hij trachtte de auto te ontwijken vloog zijn wagen over de kop. Er deden zich geen persoonlijke ongelukken voor, de materiële schade is zeer groot.

Een bromfietser reed om tien uur 's avonds in de buurt van Boca San Michiel plotseling van de weg af en botste tegen een muur. Zijn passagier moest met een linkerbeenfractuur in het ziekenhuis worden opgenomen. De bromfiets werd grotendeels vernield.

Een voorzitter van de een of andere club had een tijdje geleden een lid de toegang tot het gebouw ontzegd. Zaterdag tegen een uur of elf wilde de man weer eens een kijkje komen nemen maar de voorzitter wees hem onmiddellijk de deur. Hij vertrouwde het overigens niet helemaal en belde de politie op. De dienaren der wet onderzochten hem en haalden een kanjer van een mes tevoorschijn. En man én mes werden meegenomen.

Op Montagne, zaterdagavond om half acht kon een vrouw het niet langer aanzien. Manlief was zoals gewoonlijk dronken thuis gekomen en sloeg al het glaswerk aan diggels. [illegible] maar wist voor de kapotte glaasjes geen oplossing (misschien weet velpon het).

Rumoer om de „Polaris"

De Amerikaanse vice-admiraal J. T. Hayward heeft aan een congrescommissie verklaard dat hem 84 miljoen dollars geweigerd waren die gebruikt zouden worden om de reikwijdte van de "Polarisraket" te verhogen van 800 tot 2000 mijl. De bekendmaking van de getuigennis van de vice-admiraal was een verrassing voor de militaire commentators die onder de indruk waren van de steeds gaarne verleende steun voor de "Polaris" die beschouwd werd als een van de meest onkwetsbare wapens van Amerika.

Paasdrukte in cijfers ★ Maastunnel-ontwerper overleden ★ Zieke wil Chessman redden ★ M.S. patiënten organiseren zich★Brand in Mokum.

Gedurende het Paasweekeinde was het in het vaderland een drukte van belang. Alleen al in Amsterdam overnachtten vijftigduizend vreemdelingen. De bezoekcijfers van de Floriade in Rotterdam en de Keukenhof in Lisse - respectievelijk 150.000 en89.000 - waren hoogtepunten. In Lisse moesten 20.000 auto's en 1000 bussen parkeerruimte vinden. In het geheel 59.000 liefhebbers zijn in vier dierentuinen "naar de apies" gaan kijken. Zesendertigduizend bezoekers trokken Madurodam binnen, 25.000 enthousiasten brachten een bezoek aan de Efteling, Schiphol telde 27.500 bezoekers.

De Nederlandse amateurgidsenbond heeft tijdens de Paasdagen 1283 verdwaalde automobilisten met ongeveer 3000 passagiers op de goede weg geholpen.

●

In de ouderdom van 75 jaar is in Den Haag overleden Ir. J. Groeneveld de Kater, oud-president-directeur van de Nederlandse Aannemingsmaatschappij v h H. F. Boersma. De heer Groeneveld de Kater is vooral bekend geworden door zijn ontwerp van de Maastunnel in Rotterdam. Hierbij heeft hij zijn eigen uitvinding - de voegdichting - toegepast, die een groot succes bleek.

●

De 39-jarige A. Dijkers, die in Sommelsdijk in het rusthuis voor chronischzieken "De Goede Ree" wordt verpleegd, heeft in een telegram aan de goeverneur van Californie aangeboden "Chessman's plaats in de elektrische stoel" in te nemen. De eveneens 39-jarige Chessman zal echter niet op de elektrische stoel ter dood worden gebracht, maar is veroordeeld in de gaskamer van de Californische San Quentin-gevangenis te sterven. De heer Dijkers, die gehuwd is en twee kinderen heeft, lijdt sinds 1950 aan multiple sclerose en meent weinig kans te maken op herstel.

Het wordt hoog tijd, zo meent een andere m.s.-patient, dat ook in Nederland de lijders aan deze ziekte - twintigduizend zijn het er - zich organiseren. Volgens de heer J. Westerink, Jacob Tilstraat 40 in Amsterdam, er is grote behoefte aan een organisatie, die het medisch onderzoek naar oorzaken en behandeling van multiple sclerose gaat bevorderen. "Bovendien moeten m.s.-patiënten worden vrijgesteld van belasting, van kijk- en luistergelden. Ze hebben recht op belastingvrije benzine en speciale aangepaste werkgelegenheid". De heer Westerink, die zelf in 1954 door de ziekte getroffen werd, stel voor alle m.s.-patiënten in Nederland bijvoorbeeld zes gulden contributie per jaar zouden betalen, waardoor dan tenminste een medicus met het onderzoek naar multiple sclerose belast zou kunnen worden.

Er bestaan reeds dergelijke organisaties in Amerika, Zwitserland en Duitsland. Er schijnen in Nederland meer mensen ten slachtoffer te vallen aan deze slopende ziekte dan aan polio, waardoor zoveel acties worden ondernomen.

De naam „multiple sclerose" betekent „verschillende verhardingen". Het is een ziekte van het centrale zenuwstelsel, die de mantels van de zenuwvezels aantast. In plaats van deze mantels (myeline-scheden) ontwikkelen zich harde littekens, die de zenuwvezels nog geruime tijd kunnen beschermen.

Op den duur echter worden de vezels beschadigd en treden plaatselijke verlammingen op. De ziekte, die grillig is in haar ontwikkeling en van geval tot het geval verschillend verloopt, is practisch ongeneeslijk.

Er werd enige jaren geleden nogal wat ophef gemaakt over een Russisch serum tegen m.s., dat genezing van deze ziekte zou kunnen bewerkstelligen. Dit serum, dat naar de twee ontdekkers „margoelis sobladze" wordt genoemd, is momenteel nog een bron van studie, al heeft het blijkbaar hier en daar patiënten in het beginstadium van de ziekte kunnen helpen. Iedere Nederlandse specialist kan, via de medische adviseur van de Vereniging Nederland USSR, Honthorstraat 16 in Amsterdam, het serum aanvragen, dat in Nederland reeds in enkele honderden gevallen werd verstrekt.

●

In het gemeenteziekenhuis aan de Zuidwal te Den Haag zal half september een cursus beginnen voor meisjes die voor 1 mei 1960 zestien jaar zijn geworden. Gedurende een jaar en zeven maanden zullen deze meisjes een algemeen-vormende opleiding ontvangen, waarna zij de verpleegstercursus kunnen gaan volgen, die dan met twee maanden zal worden bekort.

●

De Amsterdamse jeugd maakt dagelijks een schandalig misbruik van het uitgebreide brandmeldingssysteem, dat in geval van brand de binnenstad voor een ramp moet behoeden. Kort voor en na de schooltijden komen de valse brandmeldingen binnen op de centrale seinzaal.

De laatste weken steeg het aantal meldingen uit baldadigheid tot liefst zestig. De Amsterdamse politie is op de scholen nu een actie begonnen tegen dit misbruik; ook de ouders worden opgeroepen om hun medewerking te verlenen.

And they will say to you: See here, and see there. Go ye not after, nor follow them. Let them alone: they are blind and leaders of the blind. And if the blind the blind, both fall into the pit.

And there came to him great multidudes, having with them the dumb, the blind, the lame, the maimed and many others. And they cast them down at his feet. And he pretended to heal them and many were deceived. And his fame went throughout alle the Netherlands Antilles and many people followed him from Grootkwartier and from Damacor and from Juliana dorp and from Janwé and from beyond the Schottegat and even from Aruba, but he COULD NOT cure them. And ALL that were sick were gravely disillusioned.

And the young with crooked backs, crooked necks, crooked arms and legs weepeth inconsolably, and the aged blind and lame looketh heart broken and tears rolleth down their withered cheeks, but the show was over, and with the pain of disillusionment and exertion added to their infirmities, they were brought to their homes by their all too trusting relatives.

And the loyal and honest Antillean looketh on his people with tears in his eyes and anger in his heart and he asketh within himself: Why are my people being deceived?

And seeing the multitudes gathered at Buena Vista his Antillean soul was sorrowful within him and he looketh around with compassion, because they were distressed and standing like sheep that have no shepherd. The harvest indeed is great, but the labourers are few. Pray ye therefore the Lord of the harvest, that he send forth labourers into his harvest.

And on this sad evening in Buena Vista the hard-earned guilders were collected in plastic buckets and in hats. The next day he had flown away as he had come. — Jesus saith to his disciples: Do not possess gold, nor silver, nor money in your purses.

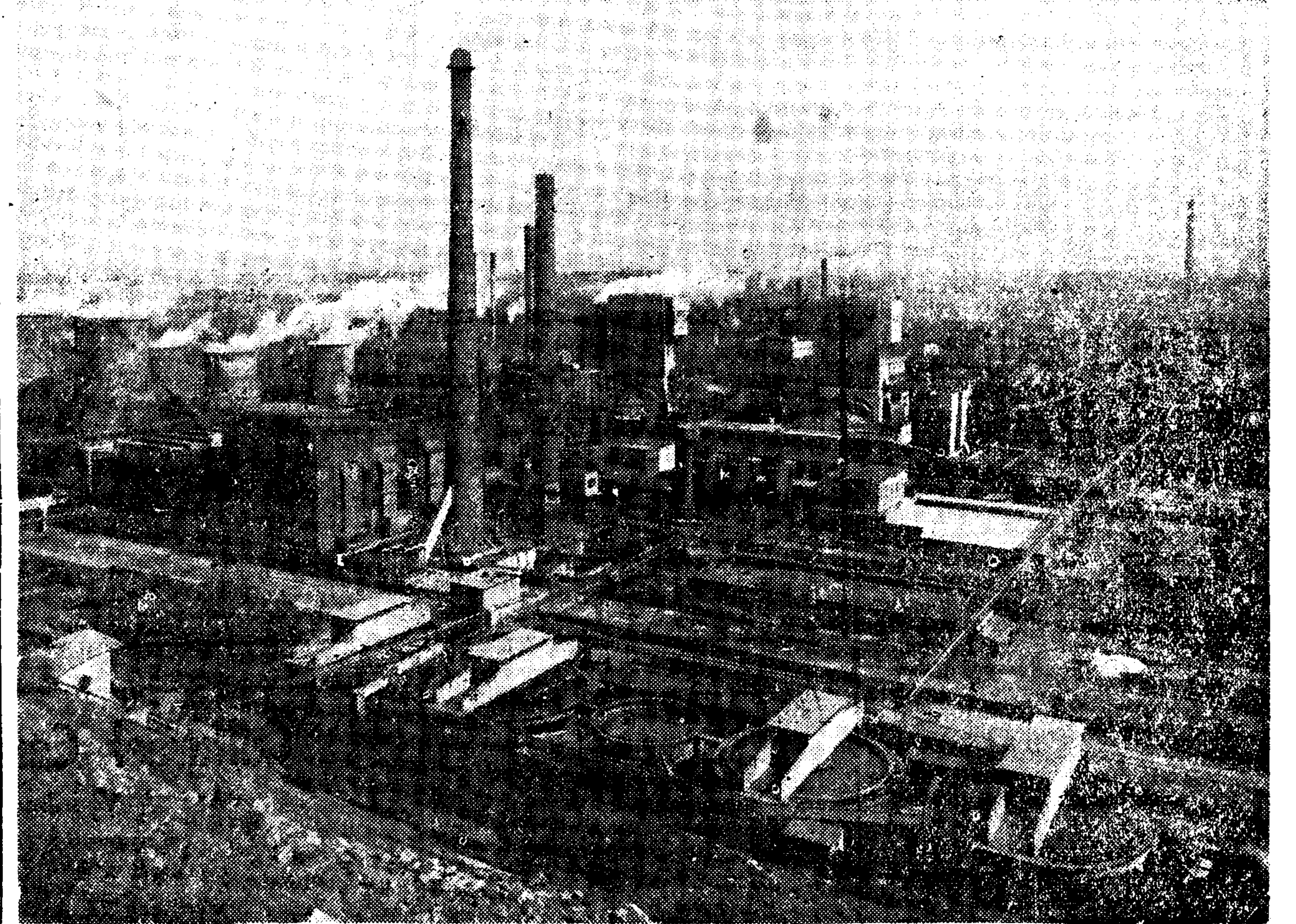
And Jesus answering, began to say to them: Take heed lest any man sedure you. For many shall come in my name saying, I am he: and they shall deceive many. For there will rise up false Christs and false prophets: and they shall shew signs and wonders, to seduce (if it were possible) even the elect. And what I say to you, I say to all: watch.

Take heed Antilleans, be not seduced: for many shall come in his name to our islands, also. The harvest is good, the guilders are plentiful, and two Antillean guilders are equal to one U.S. dollar, therefore two plastic bucketfuls of Antillean guilders are equal to one plastic bucketful of U.S. dollars and one plastic bucketful of U.S. dollars is a very handy thing to have around anywhere, but especially when one lives in Miami, Florida, U.S.A.

CAP.

Urgent vraagstuk in Nederland

INDUSTRIE, HUISBRAND EN VERKEER VERONTREINIGEN DE ATMOSFEER

Om wille van onze nationale economie moeten de schoorstenen blijven roken.

Intensieve research is in volle gang

(Van een verslaggever)

Terwijl de tuinbouwers in Kennemerland verlicht ademhalen in een betrekkelijk zuivere atmosfeer, die hun gewassen weer voorspoedig doet gedijen, zucht het Westland nog altijd onder de rook van Rotterdam. En niet te vergeten onder zijn eigen rook, die meer zwaveldioxyde en roet bevat dan de gezamenlijke huisbrand in Rotterdam, Schiedam, Vlaardingen en Maassluis. Voor dit tussen Den Haag, Delft en Rotterdam beknelde gebied zijn er al heel lang tal van vuiltjes aan de lucht en de industriële ontwikkeling op Rozenburg heeft bij de tuinders nieuwe bezorgdheid gewekt. Zij vrezen het lot te moeten gaan delen van hun collega's in het Roergebied, waar de schade aan gewassen per jaar al tot 100 miljoen mark is gestegen. Zo'n vaart zal het bij ons wel niet lopen, maar tal van instanties zijn toch gealarmeerd en rekenen het zich tot een plicht dagelijks de lucht in het Nieuwe Waterweggebied en elders te controleren. Hun uitkomsten zijn verbazingwekkend en op het eerste gezicht zelfs verontrustend. Maar zolang de schadelijke werking van verontreinigde lucht op mens, dier en plant nog onvoldoende is vastgesteld — de research is in volle gang maar neemt veel tijd in beslag — kan feitelijk nog niet van verontrustend gesproken worden. Intussen groeit wel de behoefte om doeltreffender dan tot nu toe mogelijk is tegen vervuiling van de atmosfeer op te treden. Want ook al is het verband tussen verontreinigde lucht en ziekteverschijnselen slechts in enkele gevallen overtuigend aangetoond, ook hier geldt het principe, met enkele afschrikwekkende voorbeelden in het buitenland voor ogen, dat voorkomen beter is dan genezen.

Tal van personen en instanties in Nederland blijken zich bezig te houden met het vraagstuk van de luchtverontreiniging, een vraagstuk dat de laatste jaren van hoge actualiteit is geworden. Naarmate het industrialisatieproces zich voortzet, wordt onze atmosfeer meer belaagd door stoffen, die daarin van nature niet thuishoren. Over de mate, waarin die verontreiniging optreedt, welke gassen en stoffen schadelijk zijn voor mens, dier en plant, en de methode waarop dit euvel kan worden bestreden, zijn vragen te stellen, die nog slechts in een enkel geval van een pasklaar antwoord hier kunnen worden voorzien.

Het besef, dat behoud van een zuivere atmosfeer nog ooit een vraagstuk zou worden, is in ons land pas na de oorlog doorgedrongen. Andere landen, zoals Duitsland, Engeland, Rusland en Amerika hadden al veel eerder kennis gemaakt met de kwalijke gevolgen van vervuilde lucht op bloemen en planten en, in enkele catastrofen, ook op mensen. Mistvorming droeg in deze laatste gevallen bij tot de fatale afloop. In de Maasvallei bij Luik stierven in 1930 ongeveer 60 personen door een niet direct te achterhalen oorzaak. Na een uitgebreid onderzoek moest men tot de ontstellende conclusie komen, dat deze mensen het slachtoffer waren geworden van een vergiftiging van de buitenlucht, teweeggebracht door de talrijke rook en gas spuwende schoorstenen in dit gebied. De mist had de verontreinigde lucht vastgehouden. „Smog", een pregnante samentrekking van fog en smoke, leidde in 1948 in de Amerikaanse industriestad Dolora tot rampzalige gevolgen. Bij niet minder dan 5.000 personen traden vergiftigingsverschijnselen op, voor een twintigtal zelfs in dodelijke mate. Het jongste voorbeeld is de ramp van 1952 in Londen, toen een ongekend dikke mist zich over de stad uitspreidde en alle onzuivere bestanddelen van de lucht gevangen hield. Toen de smog optrok, bleek het statistisch sterftecijfer het gemiddelde met 4.000 te overschrijden.

Onze klimatologische omstandigheden zijn een vrij betrouwbare garantie, dat dergelijke catastrofale luchtverontreinigingen Nederland bespaard zullen blijven. Slechts in enkele gevallen vermoedt men een causaal verband tussen vergiftiging van de buitenlucht en bepaalde ziekteverschijnselen, maar wel is in de streek rond Beverwijk overtuigend bewezen, dat de gassen der hoogovens voor de te velde staande gewassen een schadelijk effect hebben. Gladiolen, tulpen en andere bolgewassen werden ernstig aangetast, terwijl hoeveelheden vliegas en ijzeroxyde de kassen bedekten en aldus de lichttoetreding verhinderden. Na lange studie is tenslotte een bevredigende oplossing bereikt, zodat het euvel thans geheel is bezworen.

De directies van de hoogovens en van de PEN-centrale hebben aan het onderzoek grote steun verleend, omdat het duidelijk was, dat vooral deze bedrijven voor de luchtverontreiniging aansprakelijk gesteld moesten worden. Hogere schoorstenen, het gebruik van zwavelarme olie en speciale stofvangers, samen zeer kostbare voorzieningen, beperken de schade nu tot een minimum. Daarnaast zijn aanzienlijke vergoedingen uitgekeerd, in 1954 nog ruim ƒ 283.000, het jaar daarop ƒ 90.000 en in 1958 nog slechts ƒ 125. Voor de moeilijkheden in de IJmond is destijds een commissie gevormd, waarin alle belanghebbenden zitting hadden, te vergelijken met de groep personen, die momenteel de situatie in het gebied van de Nieuwe Waterweg bestudeert.

Hier dateert het probleem eigenlijk al van voor de oorlog. In 1938 bereikten de provinciaal inspecteur van de volksgezondheid, de heer M. J. N. Schuursma, klachten over de melkgift van een aantal koeien in de buurt van Capelle a. d. IJssel. Een onderzoek bracht aan het licht, dat het gras en het slootwater ter plaatse fluorverbindingen bevatten, een giftig afvalprodukt van de in de nabijheid gevestigde superfosfaatfabriek. Fluor tast het beendergestel van dieren aan en is ook voor de mens gevaarlijk. Na de oorlog zijn in de omgeving van Pernis ook ziekteverschijnselen waargenomen bij grazend vee, eveneens een gevolg van vergiftigd gras.

Door het onstuimig toenemen van de industriële bedrijvigheid rond Rotterdam werden ook de klachten over luchtverontreiniging talrijker en in 1957 sloot een grote groep belanghebbenden zich aaneen om gezamenlijk het kwaad te beteugelen.

Intussen waren de moeilijkheden in Kennemerland zo goed als opgelost en men kon dus een dankbaar gebruik maken van de daar opgedane ervaringen. Maar door de veelsoortigheid van de Rotterdamse industriekern bleek niet direct een sleutel voorhanden om giftige stoffen de toegang tot de buitenlucht te ontnemen. Analyses moesten eerst duidelijk maken, welke stoffen bij de verschillende processen vrijkomen, welke daarvan schadelijk zijn voor de gewassen, voor het vee en meer rechtstreeks voor de volksgezondheid, en tenslotte waar deze stofdeeltjes en gassen terechtkomen.

Al in 1951 is het T.N.O. met een onderzoek in deze streek begonnen, dus lang voordat de belanghebbenden elkaar in een commissie vonden. Wel had Rotterdam intussen een gemeentelijke commissie in het leven geroepen, die met het toezicht op de hygiëne van water, bodem en lucht was belast. Er heerst dus in brede kring belangstelling voor dit in actualiteit groeiende vraagstuk, en de industrieën van hun kant tonen voldoende bereidheid om aan de bezwaren tegemoet te komen.

Absoluut zuivere lucht zal vermoedelijk altijd wel een fictie geweest zijn. Natuurlijke verontreinigingen treden van oudsher op, maar zodra de mensheid het vuur had ontdekt, drongen de eerste hoeveelheden roet de atmosfeer binnen. In de veertiende eeuw is in Engeland tijdelijk een verbod van kracht geweest om kolen te stoken, daar enkele verstikkingsverschijnselen waren geconstateerd. In de zeventiende eeuw schreef een Engelsman, dat men in Londen door rook en roet de overkant van de straat niet meer zien kon. Koningin Victoria heeft eens geweigerd de stad binnen te gaan omdat ze het daar te benauwd vond.

De bladeren van deze gladiool zijn ernstig verminkt door inwerking van fluorwaterstof en zwaveldioxyde.

Het is er later niet veel beter op geworden, en men heeft berekend, dat de thans aanwezige verontreiniging van de Londense atmosfeer voor de helft te wijten is aan de huisbrand en voor de andere helft aan de industrie. Hieruit blijkt al weer, dat het stoken van olie en kolen in de woningen voor een zeer belangrijk deel debet is aan de onzuiverheid van de buitenlucht.

Naast de industrie en de huisbrand is een derde verontreinigingsbron het verkeer, voorzover dat van verbrandingsmotoren gebruik maakt. Tal van stoffen in onverbrande benzine verlaten dagelijks miljoenen uitlaatpijpen, verspreiden zich door de lucht en worden door iedereen ingeademd. Men heeft berekend, dat in New-York ieder uur 40.000 liter onverbrande benzine aan de lucht wordt afgegeven, terwijl in een stad als Los Angeles, waar zich ongeveer 25 miljoen motorvoertuigen voortbewegen, dagelijks 1.000 ton koolwaterstof vrijkomt. Daar het vermoeden bestaat, dat sommige benzineresten carcinogene elementen bevatten, zoals benzpyreen, is het van het hoogste belang om tegen dit euvel op te treden, maar helaas schieten hiertoe de middelen nog te kort. Slechts een vervolmaking van de motor, waardoor de brandstof volledig wordt verbruikt, kan hier uitkomst brengen.

Hier is dan weer de gebruikelijke „staatsiefoto" bij gelegenheid van een excellente visite. Neerlands vice-premier drs. Korthals temidden van het Antil liaanse kabinet. Hoe vrolijk zou het wezen wanneer de heren een volgende keer bijvoorbeeld eens gingen zitten.

Korthals terug in Nederland

(Vervolg van pagina 1)

pleegd inzake de algemene maatregel van rijksbestuur, waarbij de gedeputeerden werden ontslagen en de macht bij de gezaghebber kwam te liggen. Ook de oppositie heeft toen haar standpunt aan de minister meegedeeld. „Volgens mijn mening", zo zei de heer Korthals, „zijn nieuwe verkiezingen niet de juiste weg om tot een oplossing in deze kwestie te komen. Meerderheid en minderheid zullen moeten trachten om samen de normale verhoudingen weer te herstellen".

Het verblijf van minister Korthals en zijn reisgenoten op de Antillen heeft twee weken geduurd.

Het bezoek aan Suriname heeft daarentegen slechts een week geduurd. Ook hier heeft de vice-minister president kunnen constateren hoe de ontwikkeling van het land zich bezig is te voltrekken. „De wijze waarop bijvoorbeeld het Wageningen project wordt geleid", aldus de minister, „heeft mijn grootste bewondering afgedwongen". Talrijke projecten in het raam van het tienjaren plan voor Suriname zijn door de minister bezocht. De Surinaamse minister van opbouw, ir F. Essed, heeft een inleiding over dit plan gehouden, en de heer Korthals heeft ook hier de indruk gekregen, dat vele projecten noodzakelijk zijn voor een voorspoedige ontwikkeling van het land.

Over concrete veranderingen is in Suriname niet gesproken. Daarvoor is de delegatie onder leiding van minister president Emanuels juist hier, zo zei de heer Korthals. De vice minister president zei een voorstander te zijn om de overzeese rijksdelen zelf hun eigen zaken te laten regelen. In dit verband verklaarde hij in Suriname niet de indruk gekregen te hebben, dat men daar van mening is dat de regering zich te veel met het land bemoeit.

Over het standpunt van de regering ten aanzien van de apartheidspolitiek zal ook later in Nederland nog worden gesproken.

Tenslotte verklaarde ook ir A. M. Maris getroffen te zijn door de wijze waarop in het bijzonder het Brokopondo plan dat in Amerikaanse handen is, wordt uitgevoerd.

Het gezelschap werd op Schiphol verwelkomd door de minister-president prof dr J. E. de Quay, de gevolmachtigd minister van Suriname in ons land, mr dr R. H. Pos en andere hoogwaardigheidsbekleders.

Gouden Jacobstaf

Uit Nederland is telegrafisch bericht ontvangen dat op het feest van St. Joris aan Carlos Nicolaas groepsleider van de St. Bernardusgroep te Bonaire de gouden Jacobstaf is toegekend.

De heer Nicolaas is een van de pioniers van de padvindersbeweging in de Antillen.

Reeds in 1930 had hij als opgroeiende jongeman een groepje Bonairiaanse jongens om zich heen verzameld en trok dit stel op vrije dagen de knoek in waar gespeurd, gekookt en gekampeerd werd.

De gedachte deze aktiviteiten te ontwikkelen was bij hem opgekomen nadat hij kennis genomen had van het boek „Verkennen voor jongens „van Lord Baden Powell".

Verscheidene jaren lang pionierde Carlos Nicolaas op Bonaire zonder aansluiting te zoeken bij de Nationale en Internationale hoofdkwartieren. Inmiddels werd op Curacao officieel met het spel van Verkennen begonnen en dit maakte het voor Nicolaas mogelijk in 1936 zijn beweging op Bonaire als een erkende padvindersgroep in te schrijven bij het Nationaal hoofdkwartier. Met een korte onderbreking is de heer Nicolaas tot op heden leider gebleven van de groep die hij in 1930 stichtte.

Men zou dus kunnen zeggen dat — zij het niet officieel — de wieg van de Antilliaanse padvinderij op Bonaire heeft gestaan.

De uitreiking van de verleende onderscheiding zal op een later datum plaats vinden.

Jan Musch overleden

Nederlandse toneelspeler

Zondag is in Blaricum de Nederlandse toneelspeler Jan Musch in de leeftijd van 84 jaar overleden. Jan Musch, die op 22 december 1875 in Amsterdam werd geboren, trok zich na zijn 60-jarige toneeljubileum in 1952 uit de toneelwereld terug, na een serie afscheidsvoorstellingen in de rol van Jerolima in Bredero's „De Spaanse Brabander".

Hij leidde een rustig leven in zijn huisje in Blaricum.

Vorig jaar november werd hij getroffen door een hartaanval, maar hij kon na enige tijd het ziekenhuis weer verlaten. Zondag vermocht hij een nieuwe hartaanval niet te overleven.

Uitnodiging

President Sekoe Toure van Guinea heeft een uitnodiging voor een bezoek aan communistisch China op een nader te bepalen tijdstip aanvaard, zo heeft het ministerie van buitenlandse zaken te Peking bekendgemaakt.

Over en weer

Een Zuidslavische woordvoerder heeft meegedeeld dat president Tito van Zuidslavië en premier Fidel Castro van Cuba elkanders land zullen bezoeken op nader te bepalen data.

J.P.F. - nieuws

Voordracht Otto sterman

Hedenavond zal de heer Otto Sterman in Club J.P.F. zijn eerste voordracht in de Nederlandse Antillen houden. J.P.F. is er trots op dat wij de primeur mogen hebben.

De J.P.F.-Voorzitter, die pas uit Suriname teruggekeerd is, had het voorrecht de heer Sterman in Amsterdam te mogen beluisteren en is er enthousiast over. Naar hij mededeelde, is men in Suriname buitengewoon tevreden over het door Sterman gebodene. De wijze, waarop deze kunstenaar zijn sprookjes vertelt is eenvoudig „af", zei men. Niet enkel de J.P.F.-leden, maar elke belangstellende is hedenavond hartelijk welkom.

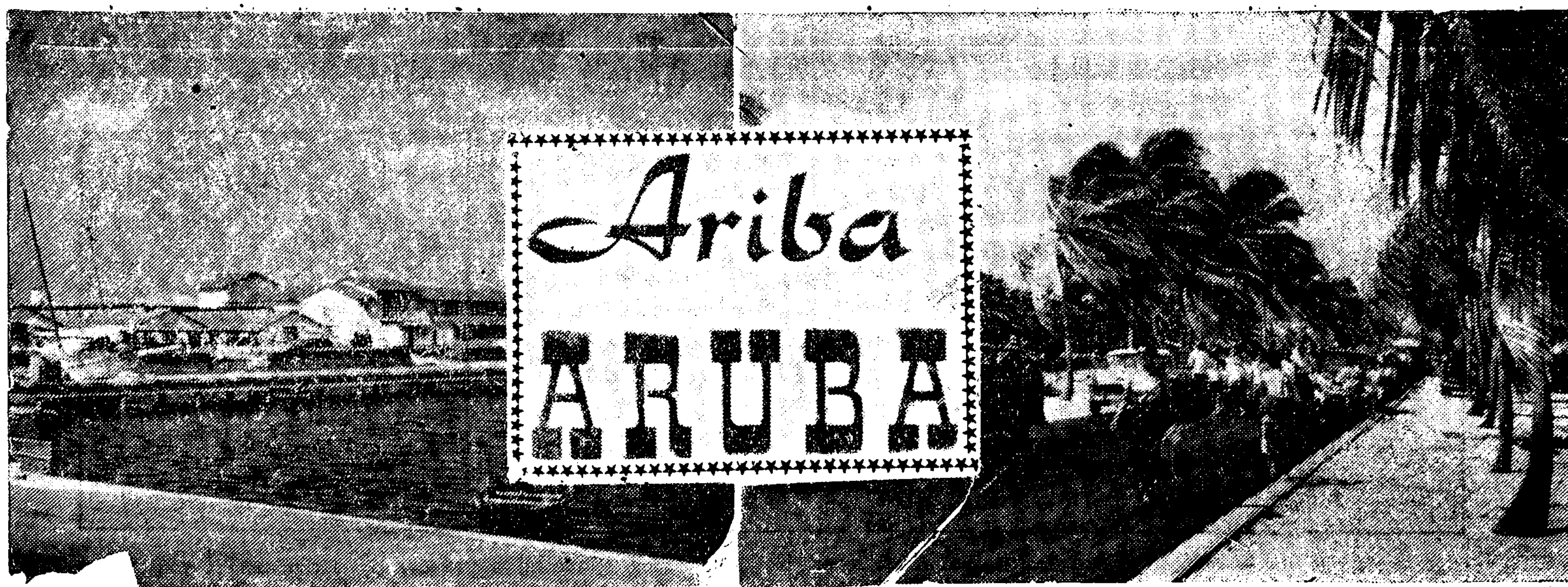
Wat betreft zijn eigen vakantie in Suriname, daar is de J.P.F.-Voorzitter even enthousiast over. Hij heeft heel wat slides gemaakt en hoopt deze te vertonen, zodra ze ontwikkeld zijn.

Door de vriendelijke geste van de Surinaamse Regering hem deze uitstapjes aan te bieden was het hem mogelijk in korte tijd zowel het Stoelmanseiland — dus de binnenlanden — als de diverse districten, w.o. een langer verblijf in Nickerie, te bezoeken. Hieover hoort men binnenkort meer.

Alvast, hedenavond 8 uur in club J.P.F. voor de voordracht van Otto Sterman.

Toch rijk

Een 78-jarige uit Duitsland afkomstige pruikenmaker, Max Roeder, die vorige maand aan de gevolgen van een val in een liftkoker te Chicago overleed, blijkt 365.000 dollar te hebben nagelaten. Hij leefde op een kleine kamer waarvoor hij vier dollar per week betaalde en men had altijd gedacht dat hij vrijwel niets bezat.

Oranjestad. — De directie van het Aruba Caribbean Hotel and Casino heeft in afwijking van de gewoonlijk door haar gevolgde keuze thans eens een mannelijke ster gekozen voor haar Klompen Klub programma. Vanaf dinsdag zal te Aruba optreden de Noord Amerikaanse tenor Arthur Lee Simpkins die in vele Amerikaanse, Canadese en Engelse nachtclubs successen boekte. Verder trad hij op in een aantal televisie shows alsmede in enkele films. Zijn liederen repertoire beperkt zich niet tot het populaire genre; hij zingt ook operamuziek en dat maar liefst in zes talen, waaronder Hebreeuws. De heer Simpkins is erg bescheiden: hij beweert zijn succes uitsluitend te danken aan zijn echtgenote, die een grote steun voor hem betekent. Vanaf dinsdag 26 april kunt u deze zanger gaan beluisteren in de Klompen Klub van het Aruba Caribbean Hotel.

***

Nehroe — Tsjoe

Nauwelijks nog enige vordering

De eerste ministers van India en communistisch China, Nehroe en Tsjoe en Lai, hebben zondagochtend voor de zesde maal in vijf dagen tijds beraadslaagd over het Indisch-Chinese grensgeschil.

De Indische minister van landsverdediging Krisjna Menon had zondagochtend een onderhoud met de Chinese minister van buitenlandse zaken maarschalk Tsjen Ji, die Tsjoe en Lai op zijn reis naar Birma, India en Nepal vergezelt.

Er is nog niets medegedeeld over de beraadslagingen tussen Nehroe en Tsjoe en Lai. Daar hieraan tot nu toe nog niet door raadgevers of deskundigen van partijen is deelgenomen, neemt men aan, dat er nog weinig vorderingen zijn gemaakt.

Wijziging in Engelse houding?

De Britse vakbeweging, die van het begin af aan afwijzend heeft gestaan tegenover de Europese economische gemeenschap (E.E.G.), staat naar uit goede bron vernomen wordt op het punt haar houding te wijzigen. De economische commissie van het Trade Union Congres (T.U.C.) heeft te Londen een bijeenkomst gehouden en na afloop daarvan een aantal deskundigen opgedragen een nieuw memorandum dienaangaande op te stellen, dat in de volgende bijeenkomst van de commissie bestudeerd zal worden.

De leden van de commissie hebben kennis genomen van het jongste rapport van de economische commissie voor Europa (E.C.E.) en zijn zeer sterk onder de indruk gekomen van de snelle vorderingen, die de zes E.E.G.-landen in het afgelopen jaar op handelsgebied hebben gemaakt zoals bekend bleek uit dit rapport duidelijk, dat het handelsverkeer tussen de zes landen veel sneller toeneemt dan dat van Engeland en de andere Europese landen.

voor vandaag en morgen

Bioscopen

MAANDAG

CINELANDIA 7.00 en 9.00 UUR:
„Dejame en paz" met muziekale beleiding van Conjunto San José in combinatie met de film „El Zarco" geheel in het spaans

ROXY 7.00 en 9.00 UUR:
„A Summer Place"
In het engels met spaanse tekst.

WEST-END 7.00 en 9.00 UUR:
„Allen sunden diser Erde"

CARIBE 8.00 UUR:
„Revolt in the big house"

RORAL 8.00 UUR:
„The ten commandments"

DINSDAG

CINELANDIA 7.00 en 9.00 UUR:
„The ten commandments" „De tien geboden" in het engels met spaanse tekst

ROXY 7.00 en 9.00 UUR:
„A summer place" in het engels met spaanse tekst
WEST-END 7.00 en 9.00 UUR:
„Super-Flaco" Geheel in het spaans

CARIBE 8.00 UUR:
„Best of everything"
ROYAL 8.00 UUR:
„Cuando lloran los violines"

ALLERLEI:

20.15 uur: Receptie ten afscheid van de heer en mevr, C.C. Steensma en kennismaking met de heer en mevr. H.R. Semmelink in club de West
20.30 uur: Lezing over „Pathogene microbiologie in Club Curacao

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN

SHELL CURACAO N.V.
TELEGRAM AFDELING

Kantoor open	07.00—23.30	Tel.	2307
J. H. Dee	23.30—07.00	"	3426
b.g.g.		"	2400

AFDELING PERSONEEL

Maandag. 25 april 12.00 u. t/m
Zaterdag, 30 april 07.30 u.

R. N. Da Silva	"	0-43249
Gosieweg No. 192		
b.g.g.	"	2400

MATERIALEN DIENST
Maandag, 25 april

J. W. v.d. Kooi	"	4245
b.g.g.	"	2400

C.S.M. REDERIJ/SCHEEPSAGENTSCHAPPEN
Maandag, 25 april

W. Punt	"	2580
b.g.g	"	2400

MUZIEKVERENIGING EMMASTAD
Dinsdag. 26 april 1960:

Tschaikovsky (1840-1893): Ouverture Fantasia „Romeo et Juliette". Uitvoering: NBC Symfonie Orkest o.l.v. Arturo Toscanini. BRAHMS (1833-1897): Concert voor Viool en Orkest in D. Op. 77. Uitvoering: Jascha Heifetz, viool, met het Chicago Symfonie Orkest o.l.v. Fritz Reiner. TSCHAIKOVSKY (1840-1893): Suite from the „Swan Lake", Op. 20. Uitvoering: Symfonie o.l.v. Herbert Williams.

Voorspelling

Op een bijeenkomst te New York ter bevordering van de plaatsing van spaarobligaties, heeft de Amerikaanse minister van financien, andersom voorspeld, dat 1960 het meest welvarende jaar in de geschiedenis van het land zou worden. De kansen voor de de Amerikaanse economie op een lange periode van groei zonder inflatie zijn thans beter dan op enig ander tijdstip in de afgelopen 20 jaar. Hij waarschuwt echter, dat de bestedingsprogramma's van de regering de economie niet uit haar evenwicht mogen brengen door het initiatief van het particuliere bedrijfsleven te overvleugelen en inflatie te veroorzaken.

Agenda Aruba

Oranjestad: Kantoor Amigoe Toricellistraat No. 16 — Telefoon 1233.

Bioscopen:

DE VEER 8.30 uur:
„The naked Maja" met Ava Gardner en Anthony Franciosa, — 18 jaar

RIALTO 8.00 uur:
„Bordertown Trail" met Smiley Burnette en Sunset Carson. — Alle leeftijden.

PRINCIPAL 8.00 uur:
„The Trail" met Randolph Scott en Richard Boone — 18 jaar.

AURORA 7.30 uur:
„First man into space"
met Marshall Thompson en Marla Landi — 18 jaar.

SAVANETA 7.30 uur:
„The house of wax" met Vincent Price en Frank Lovejoy — 18 jaar.

WIT-GELE-KRUIS:
Zuster Perpetua en Zuster Ewalda. Tel 2200

Nachtdient Botica's:
O'stad. Botica Del Pueblo. Tel. 1253.
San. Nic. Botica Central Tel. 5006

Hurricane-werkgroep confereert

Op deze bijzonder windstille dag zijn de leden van de werkgroep van het Eastern Caribbean Hurricane Committee in Hotel Curaçao Intercontinental neergestreken om er gedurende enige dagen te praten over wat er ook in het komende seizoen gedaan kan worden tegen het monster dat „hurricane" heet.

De ... conferentie van de E.S.H.C zal tot en met woensdag duren: donderdag en vrijdag zal een informele ontmoeting volgen van de International Civil Aviation Organisation waaraan dezelfde aanwezigen — voor het merendeel meteorologen — deelnemen. Hier worden dus in één klap twee vliegen gevangen.

Op het programma van de meeting staat, voor zover de tijd dat toelaat een bezoek aan de waterdistilleerderijen op Curaçao en een tocht door de haven. Vanavond wordt de deelnemers aan de conferentie, die uit verschillende landen, maar vooral uit Amerika afkomstig zijn, een receptie aangeboden door de waarnemend gouverneur.

In de komende dagen zal door de confererende leden van de werkgroep aandacht worden besteed aan o.a. de Hurricane Warning Association, aan de uitwisseling van gegevens, aan de meest geëigende methodes tot het verlenen van technische hulp enzovoort.

De plechtige opening van de bijeenkomst is vanmorgen geschied door de waarnemend gouverneur de heer Chr. Winkel Gzn. die in zijn speech alle aanwezigen welkom heette en onder meer zei het te betreuren, dat het voor de Nederlandse Antillen als misschien wel het kleinste lid van de organisatie moeilijk is om een meteorologische service te geven die gelijkwaardig is aan wat de andere leden op dit punt presteren.

De waarnemend gouverneur sprak tot slot zijn beste wensen uit voor een voorspoedige groei van de E.C.H.C. De heer Higgs die vervolgens als lid van de werkgroep het woord voerde toonde aan dat de gegevens, die de Antillen aan hun mede-leden van de organisatie kunnen verstrekken, even waardevol zijn als die van de andere meteorologische diensten. De reputatie van de Antillen staat hoog-genoteerd. Daarna hebben de ongeveer dertig deelnemers aan de conferentie zich aan het vergaderen gezet. Wij hopen in de komende dagen op deze conferentie nog nader terug te komen.

Bij de opening waren onder meer de ministers Kroon en Jonckheer aanwezig.

Minister De Wet Nel:

Opstand in Zuid-Afrika door de blanken opgezet

Bij de opening van het Zuidafrikaanse bureau voor rassenzaken te Stellenbosch bij Kaapstad, heeft de minister voor Bantoe-zaken, De Wet Nel verklaard, dat de Zuidafrikaanse apartheidspolitiek een voorbeeld voor de wereld zal zijn inzake het scheppen van goede betrekkingen tussen de verschillende rassen. De jongste onlusten zijn volgens hem het werk van ongeorganiseerde benden geweest. Slechts twee percent van de kleurlingen was bij de onlusten betrokken geweest en deze Afrikanen waren het slachtoffer geworden van de benden. Blanken stonden achter de onlusten. Deze blanken hadden de zaak georganiseerd om er financieel en politiek beter van te worden. Met dit doel voor ogen hebben deze blanken er zelfs niet tegen opgezien de hulp van de pers en kerkelijke autoriteiten in te roepen, aldus De Wet Nel, die voorts betoogde, dat hij en zijn bondgenoten veel te veel aandacht geven aan de publieke opinie in het buitenland en de ogenaamde terugval van de effectenmarkt.

De leiders van de nederduits gereformeerde kerk van zuid-Afrika hebben een verklaring uitgegeven, waarin zij de leiders van de anglicaanse kerk aanbieden om de Zuidafrikaanse regering samen te verzoeken de anglicaanse bisschop van Johannesburg, Reeves, het land vrij in en uit te laten gaan, opdat hij kan getuigen voor de commissie, die is ingesteld om het incident te Sharpeville te onderzoeken. Als deze commissie de verklaringen van bisschop Reeves juist mocht bevinden, zullen de leiders van de nederduits gereformeerde kerk openlijk verklaren, dat zij te veel hebben gezegd, aldus de verklaring. Maar als het onderzoek anders mocht uitvallen, verwachten zij, dat bisschop Reeves en de aartsbisschop van Kaapstad, Joost de Blank, zullen toegeven, dat zij tegen zuid-Afrika hebben gezondigd.

De verklaring is een antwoord op de mededeling van aartsbisschop De Blank, dat hij bereid is om met alle kerken samen te werken. „Zolang het christelijke geloof, dat alle mensen voor God gelijk zijn, erkend wordt."

De nederduits gereformeerde kerk zegt in haar verklaring met nadruk, dat zij de gelijkheid van alle mensen in de ogen van God erkent. Zij betreurt voorts het verzoek van de anglicaanse aartsbischop aan de wereldraad van kerken om de nederduitse gereformeerde kerk als lid van de raad te schrappen.

De Britten willen geld zien

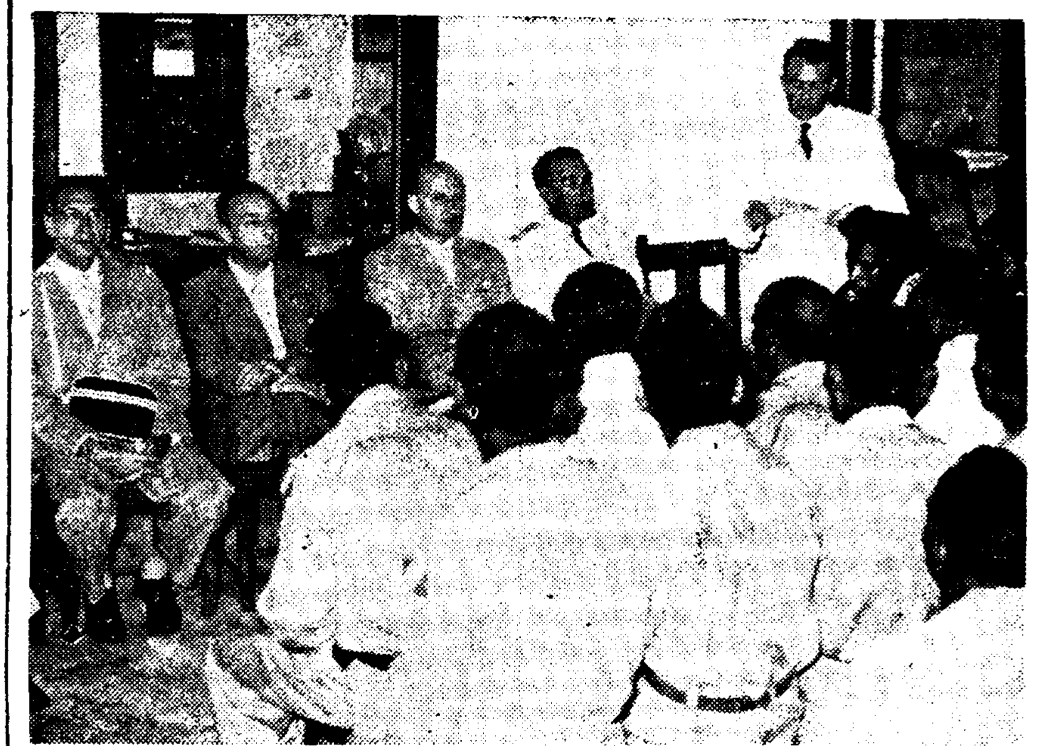
De Britse vliegtuigfabriek Vickers Armstrong heeft bij een New Yorkse rechtbank een proces aanhangig gemaakt tegen de Amerikaanse luchtvaart maatschappij Capitaal Airlines wegens achterstalligheid in de betaling voor aangekochte vliegtuigen van het type Viscount. Dezer dagen verviel de termijn, waarop de Amerikaanse onderneming 11.981.000 dollar moest betalen. Nu eist Vickers Armstrong betaling van de totale hoofdsom ten bedrage van 33.842.000 dollar en executie van een hypotheek op al het vliegend materieel van Capital Airlines. Van de zijde van de Britse onderneming is echter te verstaan gegeven, dat zij bereid blijft mee te werken aan de uitvoering van een gezond plan om de financiele moeilijkheden van de luchtvaartmaatschappij te regelen.
EEG

Overleden

Lilian MacCarthy, de Engelse artiste die de hoofdrollen in vele stukken van George Bernard Shaw heeft vertolkt, is op 84-jarige leeftijd in Londen overleden. Zij is een persoonlijke vriendin van Shaw geweest.

Psychologische crisis in Hollandia

Censuurkwestie moedigt Papoea's aan tot kritiek

Bij hun bezoek aan Inanwatan woonden gouverneur Platteel en staatssecretaris Bot (respectievelijk tweede en derde van links) een vergadering van de Inanwatan-raad bij.

(Van een bijzondere correspondent)
HOLLANDIA, febr.

Kort voor het vertrek van staatssecretaris mr. Th. H. Bot uit Hollandia op doorreis naar Australisch Nieuw-Guinea, heeft zich hier een psychologische crisis ontwikkeld, die leidde tot een, voor Nieuw-Guineabegrippen, massale demonstratie. Deze demonstratie was georganiseerd door de protestantse vakvereniging CWNG-Persekding. Men wilde mr. Bot voor het eerst in de geschiedenis van Nieuw-Guinea op een dergelijke georganiseerde wijze aandacht vragen voor het gevoel van onbehagen, dat bij verschillende bevolkingsgroepen leeft. De Papoea's kwamen in forse getallen opzetten, omdat zij, in een sterke drang naar ontwikkeling, elke beweging volgen, die hun een betere toekomst belooft. Toen kort geleden de Japanners belangstelling bleken te hebben voor het houtbestand op Nieuw-Guinea kon men stemmen vernemen, die aansluiting bij Japan wilden. Indonesië ziet zijn aanhang op Nieuw-Guinea steeds teruglopen, omdat het de Papoea's niet ontgaat dat in Nederlands Nieuw-Guinea de gewone man een veel grotere welvaart binnen zijn bereik heeft, dat men wel radio's en dergelijke naar Indonesië probeert te smokkelen, maar dat er geen goederenstroom gaat in omgekeerde richting. Het punt, waar men zich fel over opwindt, is echter de overwogen toelating van een 2.000 Keiezen, want men heeft te lang Indonesiërs gezien in de lagere betrekkingen, die thans voor Papoea's bereikbaar worden om een dergelijke toevloed lijdelijk aan te zien.

Nog klemmender zijn de klachten over sociale misstanden bij de kleine Indische Nederlander, die plaatselijk aangetrokken is, geen kans heeft naar Nederland te vertrekken en geen kans ziet goed rond te komen. De maand- en daggelders b.v. zien hun salariëring nog geregeld op basis van een vooroorlogs reglement, dat dringend herziening behoeft. De levensstandaard in Nieuw-Guinea is 80 pct. hoger dan in Nederland, maar in Hollandia krijgt men slechts 25 pct. duurtetoeslag (op de buitenposten zijn de toeslagen nog geringer, ofschoon men daar veelal een dure opvoer heeft, die de prijs van de goederen toch ook doet oplopen).

In het algemeen is er ook onbehagen ontstaan in de stedelijke centra waar zich een stadsproletariaat ophoopt, dat geen volledig emplooi vindt, terwijl de economische ontwikkeling van het platteland dikwijls nog nauwelijks begonnen is. Stuurt men dus de jongelieden, die in de stad wat rondscharrelen en zich links of rechts een onderkomen zoeken, naar huis, dan vallen zij terug in een ouderwetse levensstijl die zij niet meer accepteren kunnen.

Een van de meest typerende uitdrukkingen in deze geest is: „Wij willen 's ochtends koffie drinken." Voegt men daar andere geneugten zoals het gaan naar films, het rijden in de kleine busjes en dergelijke genoegens bij, dan is het duidelijk dat de naar huis gestuurden langs een andere weg weer terugkomen en een huisvestings- en werkprobleem scheppen, waarop het Gouvernement moeilijk terstond een antwoord kan hebben.

In een plaats als Sorong, dicht liggend aan de Indonesische grens, bleef men eigenlijk de Indonesische propaganda en stille infiltratie gemakkelijk de baas, doordat de N.N.G.P.M., een dochtermaatschappij van de Bataafse-Shell-combinatie, door een uitstekende werkgelegenheid en personeelsvoorziening elke oppositie de wind uit de zeilen nam. Nu de olie-exploratie, die jarenlang koppig is volgehouden, echter geen resultaten van belang geeft en 50 pct. tot 80 pct. van het personeel van alle landaarden ontslagen gaat worden, nu is er op een dergelijke plaats onrust.

Nu men mr. Bot bij zijn bezoek slechts ontving met spandoeken, waarop geschreven stond: Welkom en „Laat de regering niet zonder ons over de Keiezen beslissen" kan men slechts zeggen, dat die reactie zeer gematigd was.

Maar ook in Manokwari demonstreerde men met een staking op de scheepshelling „Van Konijnenburg" en daarvoor al een dag lang op het grote houtzaagbedrijf. Ofschoon deze stakingen op zich onbetekenend waren, is het geen toeval, dat juist nu reeds langer bestaande klachten (over te krappe lonen, over achterstelling bij arbeiders van andere landaard) de Papoea's, die overigens hun eigen prestaties gemakkelijk overschatten, bewogen het werk neer te leggen. En het duidelijkste bewijs vormde Hollandia, dat mr. Bot met een goed-georganiseerde demonstratie uitgeleide deed. Ook al zijn de bezwaren, die het christelijke werknemersverbond op pamfletten formuleerde niet alle even goed gefundeerd en al hield de Nieuw-Guinese afdeling van de A.R.K.A. zich afzijdig, toch is het geen toeval, dat thans op verscheidene plaatsen onrust aan de dag treedt.

Een van de hoofdoorzaken mag men zeker zoeken in de censuurkwestie, die aanleiding werd het Gouvernement in woord en geschrift fel aan te vallen. Dat was een ongewone zaak voor Nieuw-Guinea. De Papoea's waren maar matig geïnteresseerd in die kwestie, maar de wijze waarop het Gouvernement in de kritiek als het ware vogelvrij verklaard werd, sprak sterk aan. Ook in de Adviserende Raad van Hollandia, waar bijna de helft van de leden autochtoon is, vielen de Europese leden op felle wijze het beleid van de plaatselijke èn centrale overheid aan. In november stelde men zelfs suggestieve vragen over een beslissing van de gouverneur, die men volgens oud-Indisch gebruik bij voorkeur buiten de discussie en de kritiek hield.

Ook de onbewimpelde kritiek van Nicolaas Jouwe in de Telegraaf, die in Hollandia snel bekend was en waar men zeker niet algemeen mee instemde, liet toch de indruk achter, dat dit soort uitspraken in Nederland opgang maakt en blijkbaar behoort tot de goede democratische zede.

Of de protestantse vakvereniging er goed aan deed de autochtone bevolking te leren een dag vrij te nemen om te gaan demonstreren tegen een gouvernement, dat vrijwel de enige instantie is, die het land van geldinjecties voorziet en nauwelijks particulieren tot investeringen kan verleiden, is een open vraag. Na de politieke onrust, waarin Nieuw-Guinea tien jaar geleden zijn taak aanvaardde, zit men nu met een sociale onrust, die weinig aantrekkelijk is voor buitenlands kapitaal.

Intussen heeft de rondreis van mr. Bot in eensgezindheid met gouverneur Platteel veel goed gedaan; men heeft klachten kunnen spuien en men heeft de overtuiging dat mr. Bot in staat zal zijn het beleid in Den Haag van het gewezen ministerie van Overzeese Zaken te wijzigen. Zijn positieve instelling is ook de klagers niet ontgaan en van laag tot hoog maakte hij een uitstekende indruk. De protestantse demonstratie is dan ook zeker niet tegen zijn persoon gericht en men deelt hier de bezwaren van vele protestantse bladen tegen de katholieke staatssecretaris niet.

Intussen is het duidelijk, dat men in Nieuw-Guinea, waar op het ogenblik de instelling van de Nieuw-Guinea-raad met verstrekkende bevoegdheden en de oprichting van Papoea-bataljons wordt voorbereid, ernst maakt met de ontwikkeling. Gouverneur Platteel zei in zijn Nieuwjaarsrede: „Wij durven forse lijnen trekken naar de toekomst" en dit is meer dan een leuze. De Papoea beseft dit; daarom is het niet zozeer van belang dat er een explosie komt in de meningsuiting, die voor Nieuw-Guinea een (nog altijd zeer fatsoenlijk) novum is, maar dat de lang sluimerende ontevredenheid over een vooruitgang, die toch nog niet snel genoeg gaat, wordt opgevangen in het ontplooien van allerlei initiatieven, waarbij de kansen op welvaart voor de Papoea veel zwaarder wegen dan welk ideologisch motief ook.

Prawda deelt standje uit

Prawda, het orgaan van de Sovjet Russische partij, heeft gemeld, dat de in het staatsplan voor het eerste kwartaal van dit jaar gestelde doelen in drie gebieden in het zuiden niet zijn bereikt. Deze gebieden zijn noord Kazachstan, Stavropol en Tsjetsjeno Ingoesjsk waar tekorten zijn geconstateerd bij de produktie van bepaalde elektrische motoren, chemische preparaten, koelkasten, motorwielen en scooters en bij de uitvoer van hout.

De partij, regeringsinstanties en vak- en jeugdorganisaties moeten actieve maatregelen treffen om een einde te maken aan deze tekortkomingen aldus Prawda.

Inmiddels heeft het centrale partijcomité een nieuw dagblad uitgegeven dat zich speciaal zal bezighouden met landbouwkwesties.

Het Centrale Comite heeft voorts de economische gazette overgenomen die tot dusver het orgaan was van de staatscommissie voor wetenschap en technologie. Tass gaf voor deze maatregel geen reden op.

Asiel gevraagd

Twee volledig bewapende Hongaarse soldaten hebben zich gemeld bij de Oostenrijkse grenspolitie van Deutsch-Schuetzen in het zuiden van Burgenland. Zij hebben asiel in Oostenrijk gevraagd.

Burgemeester

Israel Pinheiro, de voorzitter van de organisatie die Brasilia — de nieuwe hoofdstad van Brazilië — heeft gebouwd, is tot burgemeester van de nieuwe stad benoemd.

Ook zij...!

Ongeveer 150 merendeels blanke studenten hebben voor het Witte Huis een betoging gehouden. Zij eisten gelijke behandeling van negers in openbare eetgelegenheden in het zuiden.

Radio en Televisie

CUROM

(346,8 meter)

VRIJDAG

15.15 Muziek uit Italië
15.30 „Op de thee bij C.T.C."
16.30 Jukebox Arubiano
17.00 Peticiones y cumpleaños
18.00 Noticia na Papiamento y variedad musical
18.15 Parada Deportivo pa Hector Rosario. presenta pa Spritzer & Fuhrmann
18.30 Voor Nederlandse koopvaardijschepen
19.00 Palacios-programma (Spaans)
19.45 De lichte toets met Latijns-Amerikaanse muziek
20.54 Het Heineken-kwartier
21.00 „Een uur voor u" — het gevarieerde maandagavondprogramma met de componist van de week (ditmaal: Johannes Brahms)
22.55 Het belangrijkste nieuws van de dag

DINSDAG

8.15 Mantovani speelt Gershwin
9.45 OGEM-damesprogramma
10.00 Van Wilpen's premieprogramma
10.30 Klassieke muziek: concert nr. 2 in c kl. voor piano en orkest van Racmaninoff (solist: Julius Kätchen)
11.15 Katholieke ziekenzorg
11.30 Bandopname van de N.R.U.
12.03 Het orkest van Cedric Dumont verzogt de luchmuziek
13.00 Gevarieerde Noordamerikaanse muziek
13.30 George Cates: „Exciting"
14.00 Symphonie opus 20 van Ernest Chausson
15.15 Een kwartier met Howard Lanin
16.30 Jukebox Bonairiano
18.00 Regeringsuitzending (Pap.)
18.15 Het Heineken-kwartier
18.30 „The Voice of Israel", in samenwerking met de Israëlische consul op Curacao
19.00 Regeringsuitzending (Ned.)
19.45 De lichte toets met Antilliaanse muziek
20.45 Het programma van de Overzeese Gas- en Electriciteits Maatschappij
21.15 Uitzending van het Cultureen Centrum
21.30 „Hedendaagse Nederlandse componisten", een causerie van de heer Lodewijk Prins van Radio Nederland Wereldomroep

RADIO KELKBOOM

MAANDAG:

18.00 Calypsos
18.15 Cumpleaños feliz
18.30 Dinnermuziek
18.45 Charla deportiva
19.00 Noticia na papiamento
19.45 Musica varia
19.30 Musica Hulandez
19.45 Nieuwsberichten
20.00 Norte americana
20.15 Lagrimas de una madre
20.30 Un programa cu Maria Victoria
20.45 Pototo y Filomeno
21.00 Caravana musical

DINSDAG

11.30 Musica varia
12.00 Lunchmuziek
12.10 Noticias locales
12.25 Nieuwsberichten
12.45 Norte americana
12.55 News in nutshell
13.00 Musica varia
16.00 Musica mejicana
16.30 Noticias lokaal-polis y deportiva
16.45 Cocktail musical
17.00 Danzones cubanos
17.15 Cuarteto los Rufinos
17.30 Benny More
17.45 Calypsos
18.00 Programa di Nutricia

AVROS

MAANDAG

17.30 Populaire melodieën
17.45 Gezondheidsgids van de R.V.D.S.
18.00 Nieuwsberichten
18.15 Hersengymnastiek
19.00 Njoensoe na ini sranan tongo
19.05 Interview of causerie
20.45 De top vijf van de afgelopen week
21.00 Nieuws in het engels en spaans
21.30 Melodies with memories
21.50 Nieuws
22.30 Blues on monday

DINSDAG

8.00 Orkestenparade
9.10 Familieberichten
9.45 Surinaamse artisten
11.00 Twarfoe joeroe njoensoe
11.15 Hollandse platen
12.45 Nieuwsberichten
3.00 Teenage hour
4.00 Jeugdparlement
14.30 Hindostaanse uitzending
16.00 Matinée musicale
17.45 R.V.D.S.- uitzending
18.15 Voor de dierenbescherming
19.00 Njoensoe na ini sranan tongo
19.45 Wat zegt de wet?
20.00 Het duo los Panchitos
22.00 De stem van het vaderland

RADIO NEDERLAND WERELDOMROEP

18.32 Nieuws en commentaar
18.43 Nederlands nieuws
18.50 Vocale solisten met het ensemble van Henk van Dijk
19.15 Muziek, nieuwtjes en groeten voor Curacao
19.45 Sportjournaal, door Bob Spaak
20.05 Opera-concert
20.35 Reportage van het jaarlijkse bloemencorso in de bollenstreek
20.40 Nieuws in het kort
20.45 Ter overdenking, door dr. G.J. Lindijer

DINSDAG

18.43 Nederlands nieuwsjournaal
18.50 Muziek uit de Baltische landen
19.10 Kroniek van de Antillen en Suriname
19.45 Overzicht van het werk der Verenigde Naties
19.55 Cabaret
20.20 Stemmen uit het moederland
20.42 Beursnieuws
20.45 Ter overdenking, door Rector A. H. Schlütken

RADIO CARACAS TELEVISION

MAANDAG:

18.00 Cortos cinematograficos
19.15 La novela Ace
19.30 La cuidad desnuda
20.00 El observador Creole
20.15 Su novela Palmolive
20.30 Caja de sorpresas
21.00 La novela Camay
21.15 Amador Bendayan en television
21.30 Documentales
22.00 Por el mundo de la cultura
22.30 Documentales

DINSDAG

10.00 El calendario de mam
10.30 Cosas de mujeres
11.15 Cortos cinematograficos
11.30 La perfecta ama de casa
12.00 Show de las doce
13.15 Su novela Fab-vorita
13.30 El imparcial television
14.00 Cortos cinematograficos
14.30 Club femenino
15.00 Por el ojo de la cerradura
16.00 Estudio de Hector Monteverde
16.30 Club de los nietos
17.30 Cortos cinematograficos

Burgerlijke Stand

Geboren

14 april: Humphrey Cornelis Damian — Willems.
19 april: Bernice Crescencia — Martina.
21 april: Wendell Isacio — Bonafasia; Victor José — Rêmmer; Jennelie Daphne Seferina — Martijn.
22 april: Monique Clarese Lucia Suart — Fraai; Dussels Sotero Mercera — Supriana; Peter Theodoor Wolst — de Regt; Rutger Theoduul Cesarius Merien — Presilia.
23 april: Duartes Antonio Huyghue — Vos.

Getrouwd

23 april: Leendert Wilhelmus Huizer en Elizabeth de Souza Pestana; Vernal Antonio da Silva en Celestine Victorine Pestana.

Overleden

22 april: Jan Adriaan Hoedemaker — 8 jaar.

Opgeschort

Ahmet Emin Yalman, de 71-jarige Turkse hoofdredacteur die tot zestien maanden gevangenisstraf is veroordeeld omdat hij een Amerikaans artikel had gepubliceerd waarin de Turkse premier werd aangevallen, is uit het ziekenhuis ontslagen. Zijn straf is zes maanden opgeschort.

Kapitale schenking van Fordstichting

De Fordstichting heeft bekendgemaakt dat zij in totaal ruim zes miljoen dollar heeft geschonken aan regeringen en onderwijs- en andere instelllingen in Afrika, Azië, het midden oosten, de V. S. en Europa.

De geschenken beogen stimulering van onderzoek op onderwijscultureel en wetenschappelijk gebied en van de economische vooruitgang in de minder ontwikkelde landen. De grootste gift -500.000 dollar- gaat naar de Amerikaanse universiteit in Beiroet. 300.000 dollar is bestemd voor de economische ontwikkeling van Nepal onder leiding van deskundigen uit het westen. Egypte krijgt 455.000 dollar en wel 230.000 voor het instituut voor bestuurswetenschappen en 225.000 voor de oprichting van een instituut voor landaanwinning aan de universiteit van Alexandrie. 25.000 dollar gaan naar de Oostenrijkse vereniging voor kernonderzoek, 150.000 dollar naar het internationale persinstituut voor onderzoek, studiebijeenkomsten en regionale vergaderingen, 10.000 dollar naar de Poolse stichting Kosciuszko voor steun aan de publikatie in Polen van een Pools-Engels woordenboek, 16.500 dollar naar het instituut voor internationaal onderwijs voor reizen van afgestudeerden van de kunstacademie van Berlijn naar de V. S. en 25.000 dollar naar de internationale vereniging van universiteiten ten behoeve van een onderwijsconferentie die in juli 1960 in Italië gehouden zal worden.

De E.E.G. en landbouwpolitiek der Ver. Staten

In politieke kringen in de Verenigde Staten wijst men erop, dat het memorandum van het ministerie van landbouw met betrekking tot de gevaren, welke de Europese economische gemeenschap (EEG) voor de toekomstige uitvoer van Amerikaanse landbouwprodukten met zich meebrengt, de aandacht heeft getrokken van het congres.

Toen bekend werd dat het memorandum bestond, hebben verscheidene leden van het congres zich tot het ministerie van landbouw gewend met het verzoek hen het betreffende document te verstrekken en nadere mededelingen te doen. Het is mogelijk, zo voegt men hieraan toe, dat de voorzitter van de landbouwcommissie van de senaat, senator Allen Ellender, besluit een onderzoek te doen instellen naar aanleiding van het memorandum.

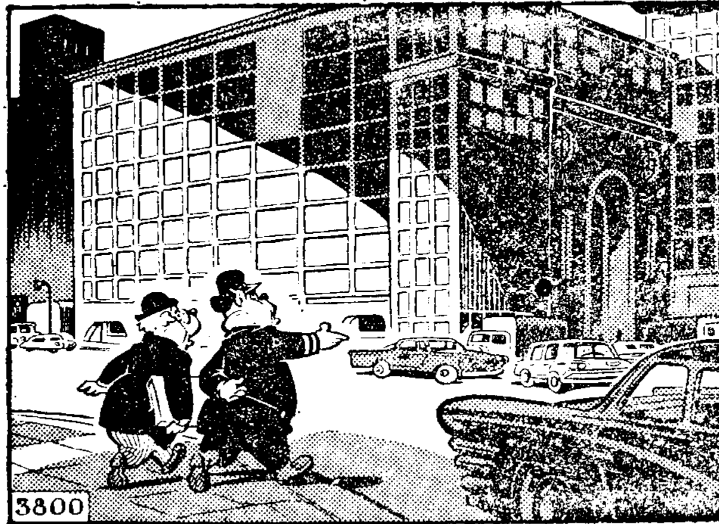
We hebben de strijd gewonnen

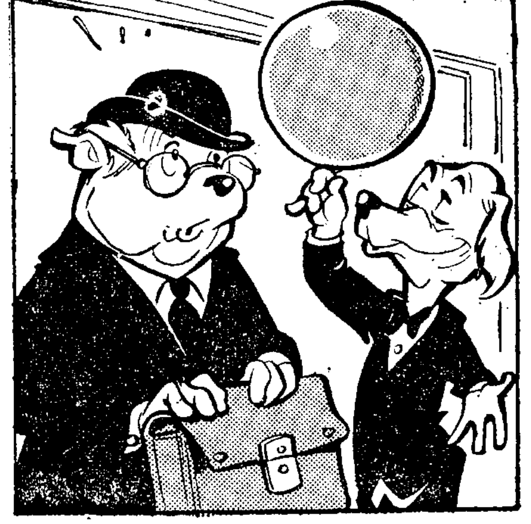
De koning van Malakka, Sir Hisa Moeddin Soelaimen Sjah, heeft het parlement meegedeeld, dat de regering plan is op 31 juli van dit jaar de noodtoestand in Malakka op te heffen. De noodtoestand is elf jaar van kracht geweest en werd afgekondigd met het oog op de bestrijding van de communisten in het land. Volgens de vorst is het geen gemakkelijke overwinning geweest. De strijd heeft veel mensenlevens en kosten gevergd. Malakka kan er volgens de koning zich op beroemen, het enige land te zijn, dat deze machten van het kwaad heeft gestreden en overwonnen.

Hij waarschuwde echter tegen ondermijning nadat de „hete oorlog" zou zijn afgelopen en zei, dat de regering wetsontwerpen zou indienen, die haar de bevoegdheid geven na de opheffing van de noodtoestand preventieve hechtenis toe te passen.

De vorst maakte verder bekend, dat premier Tengkoe Abdoel Rahman op de conferentie van premiers van landen van het gemenebest die volgende maand in Londen gehouden wordt de kwestie van de jongste onlusten in zuid-Afrika ter sprake zal brengen.

Heer Bommel en de Windhandel

3800. — Het bericht in de kranten over Supers droomlucht wekte veel belangstelling. Geen wonder dan ook, dat al spoedig na het verschijnen ervan de commissaris van politie zich naar het kantoorgebouw repte.

„Hier moet worden onderzocht of de handel van de N.V. Super wel wettig is", sprak de ambtenaar eerste klasse Dorknoper, die hem vergezelde. „Hoe staat het met de vestigingsvergunning en met het middenstandsdiploma? En wordt de omzetbelasting ordelijk voldaan?"

„Ja, ja", gromde de politiechef. „Vergeet trouwens de wet op de verdovende middelen niet. Er zijn duidelijk tekenen van verslaving aan te wijzen. Ik noem geen namen, maar er zijn al slachtoffers onder de betere burgers!"

Doch adjunct-directeur Hieper, die hen ontving, wenkte al hun bezwaren glimlachend weg.

„Kom, kom", sprak hij opgewekt. „Niks diploma of vergunning, heren. Dit is gewoon een handel in lucht en die is nog niet verboden, wel? Wij leven naar de wet, Super en ik. Wij zijn oppassende zakenlieden."

„Maar die verslaving ", begon de commissaris.

„Ha, ha!" riep Hieper uit. „We zijn toch allemaal aan lucht verslaafd? Ooit van iemand gehoord, die geen lucht nodig had? Nu dan!"

„Dit schijnt een bijzonder soort lucht te zijn", zei de heer Dorknoper voorzichtig. „De fabrikage en het aan de markt brengen daarvan, zijn onderworpen aan de voorschriften van ....."

„Hier", zei de zakenman en hij drukte de ander een ballon in de handen. „Onderzoek zelf maar eens of er een luchtje aan zit. Een gratis monster. U komt er vast op terug."

ERIC DE NOORMAN: — INGRID

11. — De volgende morgen trekken Olaf, Eric, Svein, Erwin en Arnar er vroeg op uit om zich bij Olafs mannen te voegen, die reeds eerder met de honden waren vertrokken om de beren op te sporen. De reusachtige berenjager is in een uitstekend humeur en ook Eric en Svein lokt het vooruitzicht van de jacht wel aan. Alleen Erwin is wat stil en teruggetrokken. Het gebeurde met Arnar laat hem niet meer los. Als hij slechts wist wie Thorfinn Snelvoet was, de man voor wie Arnar, zonder twijfel een dodelijke vrees koestert...... Hij heeft nog geen gelegenheid gehad zijn vader in vertrouwen te nemen en eigenlijk wacht hij daar liever mee. Het komt hem zelf allemaal zo onwaarschijnlijk en onbegrijpelijk voor, dat hij er eerst zelf nog eens duchtig over wil nadenken. Maar dat hij Arnar tot een doodsvijand heeft gemaakt, daar is hij van overtuigd; de manier waarop deze naar hem kijkt, laat daaraan trouwens weinig twijfel bestaan; en Erwin neemt zich voor terdege op zijn hoede te zijn. Steeds verder leidt Olaf het troepje de heuvels in. Langs bijna onbegaanbare paden dringen zij door in het woeste, ontoegankelijke woud, waar slechts een enkel moedig jager zich durft wagen; waar zelfs overdag een groenige schemering heerst, waar in de ondoordringbare duisternis tussen de stammen de lynx zich schuil houdt, waar de grote bruine beer zijn domein heeft...... De doffe toon van een jachthoorn wijst hen de weg en even later duikt een troepje mannen op; Olafs verspieders met de honden...... „We hebben vele sporen gevonden", meldt de aanvoerder bedrukt, „van zeker drie beren...... één heeft Bolli gedood, Harald is zwaar gewond......" „Ik heb je gezegd uit hun buurt te blijven!" snauwt Olaf. „We konden er niets aan doen, heer", stamelt de aanvoerder, „de beer stond ineens voor ons 't is een kwaaie knaap en nu dubbel gevaarlijk, want ook hij is gewond......" „Nou, vooruit dan!" gromt Olaf, „wijs ons de sporen, 't gaat er op los."

UIT HET DAGBOEK VAN

De tweede Wapenstilstand

15-7-1948. In het zuiden veroverden wij twee steunpunten en wij maakten veel buit, waaronder ook kanonnen. Men dirigeert verschillende groepen naar het zuiden.

(x De Veiligheidsraad der V.N. besloot tot de tweede wapenstilstand. Dit maal wachtte de Veiligheidsraad niet op acceptatie door de partijen, maar dreigde met sancties tegen die zijde, die de bevelen der V.N. niet op zou volgen. Ook werd er geen tijdsduur voor de wapenstilstand vastgesteld, maar werd bevolen deze te respecteren tot een vreedzame oplossing gevonden zou zijn. Wederom werd Graaf Folke Bernadotte belast met het pogen deze oplossing te vinden.

Weliswaar kwamen alle fronten tot stilstand, maar reeds had zich in Israël tussen de eerste en de tweede wapenstilstand een beslissende wending voltrokken, men was van de verdediging tot de aanval overgegaan. In de centrale sector, in de bedreigde „wespentaille" had men de vijand uit de dreigende nabijheid van Tel Aviv teruggeworpen tot in het bergland. In Jeruzalem had Israël de posities verbeterd. In het zuiden werd in zware gevechten een verder oprukken der Egyptenaren voorkomen.

Eerst in oktober 1948 overigens zouden de Egyptenaren hier tot volledige terugkeer worden gedwongen.

In Galilea werden in deze tien dagen beslissende sleutelposities veroverd, maar ook hier volgde de uiteindelijke „reinigingsactie" eerst in oktober 1948.

Zelfs de bescheiden luchtmacht voerde aanvalsvluchten uit, tot Cairo en Damascus.

Ook de jonge Israëlische vloot greep in bij gevechten in het kustgebied.

Maar het verder bestaan van Israël hing nog steeds aan een dunne draad. De zorgen van Ben Goerion spreken duidelijke taal in de volgende notities uit zijn dagboek van na 18—7—1948, de dag, waarop de tweede wapenstilstand van kracht werd.)

Misschien langer

19—7—1948. Hoewel er hier en daar nog gevochten wordt, er heerst toch rust aan de linies. Het moet worden gevreesd, dat deze wapenstilstand vier tot vijf maanden zal duren, misschien zelfs langer. De V.N.-bemiddelaar moet zijn voorstellen voor de Algemene Vergadering brengen, die eind september samenkomt en tenminste tot eind november zal duren, misschien nog wel langer. Gedurende deze gehele periode het gehele leger op de been te houden, kan ons financieel en economisch verstikken. Wij kunnen echter onze krachten geenszins verkleinen of zelfs stationair houden. Integendeel, wij moeten deze versterken, zo al niet naar aantallen, dan zeker naar kwaliteit. De uitrusting dient in alle opzichten verbeterd te worden. Indien de wapenstilstand definitief wordt, dan begint thans de politieke strijd in volle omvang en met al zijn gevaren. Hoewel de militaire aspecten alleen tot dusverre niet beslissend waren, toch vormt ons militaire potentieel een doorslaggevende factor en het is nodig ons potentieel te vergroten, echter zonder de zware financiële last, die thans op ons drukt.

Voor de toekomst

Gedurende de eerste vier weken kunnen wij het aantal soldaten beslist niet verkleinen. Voor de toekomst dienen wij echter toch een weg te zoeken om het aantal gemobiliseerden te verkleinen en onze militaire kracht toch te vergroten.

Wij dienen vanuit de volgende principes te handelen:

a) Intensievere training en opleiding van commandanten en specialisten;
b) Training der soldaten met tenminste een maand oefening voor iedere soldaat;
c) Verhoging der wapenproduktie;
d) Verdere aankopen van zware wapens, veld- en marine-geschut, vliegtuigen, tanks, automatische wapens;
e) Versterkings-werkzaamheden langs de gehele nieuwe frontlijn;
f) Een mobiliserings-plan volgens hetwelk alle soldaten binnen enkele uren opnieuw gemobiliseerd kunnen worden, nadat zij een maand geoefend hebben;
g) Een registratie dient te worden gemaakt van verlaten dorpen, die op gevaarlijke strategische punten liggen en deswege opgeruimd moeten worden, alsmede van die plaatsen, die om dezelfde redenen bevestigd en bewoond dienen te worden.

20—7—1948. 's Middags zitting van onze Defensie-commissie. Ik sprak over de problemen aan de Wapenstilstand verbonden, over versterking van onze militaire kracht en over verbeteringen in training, zware wapens en produktie. Eveneens over vermindering van de zware financiële lasten, zonder ons militaire potentieel te verzwakken. En over de noodzaak gereed te zijn de strijd weder op te nemen, zo men onze soevereiniteit, immigratie of grondgebied aanvalt. Voorts over onze pogingen vrede tot stand te brengen.

23—7—1948. Vergadering van de staf. Ook David uit Jeruzalem neemt deel. In Jeruzalem kan men niet nog meer mensen mobiliseren.

Maar er zijn niet voldoende manschappen om de stellingen te bezetten. In het gehele land is de situatie gespannen. Onze gehele reserve zit in de stellingen, zelfs front-troepen moeten enkele stellingen bewaken. In Galilea willen drie dorpen zich overgeven en er zijn eenvoudig niet genoeg mensen om deze dorpen te verdedigen. De beschikbare reserve vormt slechts vijftig procent van wat wij nodig hebben.

Gespannen situatie

26—7—1948. Een delegatie van deze dorpen. In een van deze nederzettingen waren vijfenzeventig kolonisten. Vóór de eerste wapenstilstand werden twintig getroffen, in het laatste gevecht vóór de tweede wapenstilstand werden vijftien gedood en tien gewond, er bleven dus slechts dertig over.

27—7—1948. Parade. Slaagde veel beter, dan ik had verwacht.

29—7—1948. Om onze posities te behouden zouden wij vierentwintig reserve-regimenten moeten hebben. Wij hebben precies de helft. Er ontbreken ons negenduizend man.

2—8—1948. Gedurende de tien dagen (tussen de beide wapenstilstanden) trachtten de Egyptenaren de Negew definitief af te snijden, hetgeen hem niet gelukte. In de aanvang zelfs rukten de Egyptenaren niet eens in de Negew op, maar trachtten zij door te stoten naar het centrum van het land. Toen dat echter niet gelukte, beperkten zij zich tot de Negew. Toch zijn zij zonder twijfel de belangrijkste macht, die zich tegenover ons bevindt.

(Wordt vervolgd)

Het probleem apartheid in Zd.-Afrika

„Apartheid, ofwel gescheiden ontwikkeling is het grondbeginsel van de Zuidafrikaanse regeringspolitiek t.o.v. de verschillende rassengroepen in de Unie". (In: Vraagbaak, uitgave der Zuidafrikaanse Ambassade in Nederland). Deze elegante formulering van het apartheidsbeleid der Zuidafrikaanse regering, schril contrasterend met de jongste gebeurtenissen in de Unie, vormde het thema van een door de Studentenvereniging voor Wereldrechtsorde te Doorn in Nederland gehouden weekendconferentie.

De eerste gedachtenwisseling werd ingeleid door beschouwingen van prof. Vlekke uit Pretoria en ds. Ouwehand, zendeling der Gereformeerde kerk in Zuid-Afrika, over de historische dimensies van de huidige brandende problematiek. Hierbij werd nog eens gesteld, dat de historische ontwikkeling niet dient te worden aangewend ter verdediging van de zaak der Bantoes: zij zijn bepaald niet de verdrevenen geweest, maar zijn na de komst der Nederlanders in de zeventiende eeuw, die met de oorspronkelijke bewoners van Zuid Afrika, de Hottentotten, dragelijke betrekkingen hadden, van het noorden naar het zuiden doorgedrongen, voornamelijk aangelokt door de betere levensvoorwaarden. De botsing met de Bantoes voltrok zich, doordat de „Boeren", die het beginsel der slavernij huldigden, naar het noorden (het latere Transvaal en Oranje Vrijstaat) werden verdreven, tengevolge van de toevloed van Engelse kolonisten, die sinds korte tijd de „equality" van blanken en zwarten predikten. Het gevolg was, dat in Transvaal en Oranje Vrijstaat het principe der „equality" nooit is uitgesproken, in tegenstelling tot de Kaapprovincie, waar echter in 1912 de Labourpartij zich expliciet uitsprak ten gunste van het principe der segregatie, ten gevolge van het verder naar het zuiden doordringen van de Bantoes. Sinds echter de Afrikaans sprekende groep (de vroegere „Boeren") zich niet meer louter agrarisch oriënteerde en zich meer, zij het met tegenzin, met de Engelsen verbond, bekende ook zij zich voor equality, hetgeen zijn uitdrukking heet te vinden in de tegenwoordige apartheidspolitiek.

De huidige problematiek valt in twee delen uiteen: Apartheid met volkomen gelijkberechtiging, de officiële politiek, blijkt onmogelijk, ten eerste omdat Zuidafrika's economie, die Verwoerd niet wil omvormen, geheel afhankelijk is van de sterk onderbetaalde negerwerkkrachten én omdat het onzinnig is om een geheel (politiek en sociaal) aparte leefgemeenschap te vormen uit mensen (Bantoes), die hun [illegible] midden en ten dienste van een andere (blanke) gemeenschap verrichten. De Zuidafrikaanse regering wil de apartheid realiseren door de instelling op grote schaal van reservaten, uitsluitend voor Bantoes bestemd. Eén derde van de Bantoes woont nu in deze (noordelijk gelegen) reservaten, wat inhoudt dat ze onmiddellijk na beëindiging van een bepaalde arbeid in een der steden daarheen worden teruggezonden, met name in de hoop, dat zij zich zullen aansluiten bij de met hen verbonden stammen in Rhodesia en Mozambique. Voor hen, die lange tijd in de steden werken, worden de „lokasies" als woongebieden bestemd.

Dat deze apartheid door vele zwarten in principe als oplossing wordt geaccepteerd, zoals de heer Korthuis, oud-cultureel attaché bij de Ned. Ambassade, suggereerde, werd met klem ontkend door Lovemore Boetambanengwe, Z. Afrikaans neger-student, tijdelijk in Nederland verblijvend.

Het meest bedroevende aspect echter is, dat van deze combinatie apartheid gelijkheid, met nadruk op het tweede lid, in de praktijk bitter weinig terecht komt, waarvan dezer dagen talloze voorbeelden werden geleverd, die, dienend als achtergrond voor de onlusten der laatste weken, hieraan een nog huiveringwekkender karakter verlenen.

Zo noemde Lovemore Boetambanengwe: 1. De Bantoe heeft geen stemrecht vanwege „gebrek aan verantwoordelijkheidsgevoel", terwijl de meest ongeletterde Afrikaanse (blanke) wel stemmen mag. Hierdoor wordt het democratische (getal) meerderheidsprincipe verwrongen tot een „fundamentele superioriteit", die alleen doorslaggevend is. 2. Het onderwijs is geheel op blanken afgestemd. 3. De Bantoe wordt belemmerd om zich tot een geschoolde arbeider te bekwamen. 4. Het verbod van huwelijk en ander sexueel verkeer tussen „blanken" en „niet blanken" wordt in geval van overtreding altijd ten gunste van de eerste geinterpreteerd.

Magnus Gunther, lid van het bestuur der liberale partij in Zuid Afrika, gaf enige niet minder frappante feiten:

1. De stamhoofden der negers zijn door het gouvernement benoemd en worden afgezet, zo gauw zij enige neiging vertonen om zich tegen de officiële apartheidspolitiek uit te spreken.

2. De regering heeft enige jaren geleden 10.000.000 uitgetrokken voor de ontwikkeling van het voor de Bantoes (70 pct. der totale bevolking) bestemde gebied (13 pct. van de totale oppervlakte van Zuid Afrika). Hiervan is nog nauwelijks £ 104.000.000 benodigd zou zijn.

3. Het passenbeleid: een der duidelijkste tekenen van discriminatie.

Buitengewoon, aldus dr. Ouwehand, wordt de oplossing der brandende problemen bemoeilijkt door de volslagen onkunde die er van de kant van de blanken t.a.v. de Bantoes heerst. Het contact strekt zich niet ver uit buiten keuken en washok van de blanke Afrikaanse vrouw; bijna geen blanke beheerst een der Bantoetalen, terwijl anderszijds alleen de meest ontwikkelde Bantoes Engels of Afrikaans spreken. Ook in de kerken vindt het beginsel van de volkomen gelijkheid weinig of geen steun, deels om opportunistische, deels om theologisch „gefundeerde" redenen; alleen de, weinig gelovigen tellende R. K. Kerk doorbreekt enigszins de heersende spanningen.

Opmerkelijk, en misschien hoopgevend voor een niet al te verre toekomst, is het feit, dat de nationalistische regeringspartij in theorie slechts over 49 pct. der „blanke" stemmen beschikt; door het voor voortdurende wijzigingen vatbare district kiessysteem kunnen de verhoudingen echter worden „gecorrigeerd", zodat de partij in het parlement een grote meerderheid heeft. De andere 51 pct. gaan verloren in angst en onzekerheid, waaraan door de liberale partij slechts zelden een wat positievere wending kan worden gegeven.

Als enige mogelijkheid tot een radicale oplossing van de problematiek, waarin goed- en kwaadwillenden zich in Z. Afrika verstrikt zien, ziet men ten eerste een goed georganiseerde sitdown staking van alle Zuidafrikaanse Bantoes en voorts „pressure" van buiten af door Economische boycot. Alleen op zo'n hardhandige wijze schijnt er een eind te kunnen komen aan deze in beginsel verwerpelijke en onvruchtbare angstpolitiek.

Op de conferentie in Doorn sprak niemand zich expressis verbis uit vóór de apartheidspolitiek. De sprekers, behalve de Z.-Afrikaanse gasten onthielden zich van een oordeel (prof. Vlekke), probeerden zelfs in de huidige situatie enige lichtzijden te ontdekken (ds. Ouwehand) of hulden zich in vage toespelingen op de onkunde van allen, die zich een oordeel aanmatigen. Prof. Bouman, prof. Köbben en prof. Idenburg hadden na de recente gebeurtenissen in Z.-Afrika als sprekers af laten weten.

In de slotvergadering werd een resolutie aangenomen, waarin de Ned. Studentenraad en het Univ. Asylfonds werden aangespoord om bij de Nederlandse regering aan te dringen op het bevorderen van studiegelegenheid voor zwarte Zuidafrikanen aan Nederlandse Universiteiten.

Ver. - Staten

Politiek van hulpverlening gehekeld

In een rapport van de adviescommissie voor buitenlandse zaken van de Amerikaanse democratische partij wordt de politiek van hulpverlening aan het buitenland van de regering Eisenhower gehekeld, die de communisten in de kaart speelt door bijna uitsluitend de aandacht te vestigen op het militaire aspect van de communistische invasie.

De commussie waarvan Dean Acheson, de voormalige minister van buitenlandse zaken in de regering-Truman, voorzitter is, beveelt aan, dat de economische hulp aan de onvoldoende ontwikkelde landen verdubbeld wordt en dat de Verenigde Staten de opleiding financieren van een half miljoen buitenlandse studenten op Amerikaanse universiteiten. Volgens de commissie moeten de eleggingen van het westen in de onvoldoende ontwikkelde landen drie tot vier miljard dollar per jaar bedragen.

Vergoeding

Irak heeft Engeland onlangs een schadevergoeding van 1.250.000 gulden gegeven voor het feit, dat de Britse ambassade in Bagdad tijdens de revolutie op 14 juli 1958 schade had opgelopen.

De Gaulle: Eerst een sfeer van ontspanning

Generaal De Gaulle heeft op een persconferentie in Washington verklaard, dat er zijns inziens op de komende topconferentie tussen Oost en West in de eerste plaats gestreefd moet worden naar het scheppen van een sfeer van ontspanning. Als die sfeer er eenmaal is, kan men beginnen met het zoeken van een oplossing van de vraagstukken, waarvoor op het ogenblik een praktische oplossing bestaat, zoals de ontwapening, het Duitse vraagstuk en de kwestie van de hulp aan de minder ontwikkelde landen, aldus De Gaulle.

Hij was voorts van mening, dat de kwestie van de betrekkingen tussen Oost en West het kernpunt uitmaakt van de grote vraagstukken, waarvoor de wereld zich op het ogenblik geplaatst ziet.

De Gaulle achtte het echter wel zeer goed mogelijk, dat men op de topconferentie de kwestie-Berlijn zal aansnijden. Hij gelooft echter niet, dat men nu al een oplossing kan vinden voor de Duitse kwestie in haar geheel of de kwestie-Berlijn Hij meende voorts, dat er bij de huidige stand der bewapening van geen ontspanning sprake kan zijn. Er wordt op het ogenblik een poging gedaan om op het gebied van de kernbewapening tot een zekere ontspanning te komen. Men moet de kernwapens afschaffen in zover er een wederzijdse controle bestaat, aldus De Gaulle, die hierbij doelde op het toezicht op de raketten, de strategische luchtmacht en de schepen, die raketten kunnen vervoeren. De Franse president sprak zich voorts uit voor een tweede topconferentie na het topoverleg, dat op 16 mei in Parijs begint.

De Gaulle meende, dat de Russen, zo zij druk op het westen hadden willen blijven uitoefenen, in verband met de kwestie-Berlijn, dit zeker gedaan zouden hebben. Hij zag in Chroesjtsjef een man, die gestreden heeft voor zijn ideeën. Hij is een grote persoonlijkheid, aldus De Gaulle

Chroesjtsjef kent de problemen van de wereld, zo vervolgde De Gaulle. „Ik ben dan ook van mening, dat Rusland door niemand beter dan door Chroesjtsjef op de topconferentie vertegenwoordigd kan worden."

De Gaulle merkte voorts op, dat west-Duitsland op het ogenblik voor geen enkel land een militair gevaar betekent. West-Duitsland bedreigt niemand, ook de Russen niet. Hij geloofde verder niet, dat de Franse communisten de Franse politiek zullen kunnen beïnvloeden.

Over de economie in Europa zei De Gaulle, dat er — hij was hier zeker van — geen tarievenoorlog zal komen tussen de landen van de E.E.G. en die van de kleine vrijhandelszone. Hij verklaarde, dat de E.E.G. niet alleen economisch, maar ook politiek noodzakelijk is.

Anti H-bom

Uit Aldermaston in Engeland, waar een instituut voor kernwapen-onderzoek is gevestigd, zijn circa negenduizend anti-H-bom-betogers vertrekken voor een voettocht naar Londen, waar op Trafalgar Square een massabijeenkomst tegen de kernwapens zal worden gehouden. Het is de derde maal dat deze mars wordt gehouden. Voor in de lange stoet liepen twee geleerden die tijdens de oorlog in Engeland hebben deelgenomen aan atoomonderzoek, de 48-jarige prof. Nicholas Kemmer en de 50-jarige prof. Joseph Rotblat.

Welpen, verkenners en padvinders hbeben gisteren dus het feest van Sint Joris gevierd, met kleurrijke wandelmarsen en met — 's avonds — knetterende kampvuren. Onze foto's geven er enig beeld van.

In 1948 partijloos, nu leider der Republikeinen

Is president EISENHOWER een tweede Buchanan?

(Van een correspondent in Nederland)

Tussen 1857 en 1865 hebben de Verenigde Staten achtereenvolgens twee presidenten gehad wier opvatingen van het presidentschap bijna diametraal tegenover elkaar stonden. De Democraat James Buchanan vond, dat de president slechts efficiënt en decoratief behoorde te zijn. Hij zag zijn ambt als een louter administratieve functie. Hij wilde buiten de politiek blijven, en slechts eerlijk en vroom zijn weg gaan. Hij wenste zijn politieke denkbeelden, voor zover hij die had, niet aan de natie op te dringen. Buchanans opvolger, de Republikein Abraham Lincoln, daarentegen zag de president als 's lands eerste wetgever, als de man die het initiatief moest nemen in het politieke beleid en als degene die deze politiek vervolgens met kracht moest uitvoeren. De president moest, volgens Lincoln, de personificatie zijn van het politieke geweten van de natie. Buchanans fout was niet dat hij verkeerd optrad, hij trad helemaal niet op. Hij liet het groeiende conflict over de slavernij en de rechten van de staten voortwoekeren zonder ook maar iets te doen. Zo brak de burgeroorlog uit, die misschien voorkomen had kunnen worden als Amerika een sterkere president had gehad. Lincoln zag zich genoodzaakt de macht die de grondwet de president gaf tot het uiterste te gebruiken, om de Unie te redden.

Het is opmerkelijk, dat men de vergelijking tussen Lincoln en Buchanan de laatste tijd nog al eens aantreft in Amerikaanse studies over Eisenhower. Op 7 september 1958 schreef Sidney Hyman, de auteur van het boek „The American President", in de New York Times Magazine een diepgaande beschouwing over de taak van de bewoner van het Witte Huis, en hij constateerde, dat president Eisenhower, althans in zijn eerste tijd, een aanhanger was van de Buchanan-opvatting. Vorige maand heeft ook de jeugdige senator John F. Kennedy uit Massachusetts in een verkiezingsredevoering Amerika's tegenwoordige president met Buchanan vergeleken, en tenslotte treft men die vergelijking aan in het onlangs verschenen boek „Eisenhower: Captive Hero" door Marquis Childs. (Hammond, Hammond & Co., Londen). Marquis Childs, die in Washington onder meer werkzaam is als speciale correspondent voor het zeer invloedrijke Democratische dagblad de St. Louis Post-Dispatch, en die verder een politieke rubriek verzorgt voor een groot aantal andere Amerikaanse kranten, heeft een grondige studie gemaakt van Eisenhowers carrière. Zijn conclusie heeft hij, zo bondig mogelijk, neergelegd in de titel van zijn boek. Hij ziet Eisenhower als de held die een gevangene werd. Eisenhower werd een held door zijn rol in de tweede wereldoorlog. Hij was de leider van het leger dat Hitler verslagen had. Maar deze held werd vervolgens de gevangene van de politici; van de Republikeinen die hem in 1952 voor het karretje van hun partij wisten te spannen; van mensen als Sherman Adams, James Hagerty, John Foster Dulles en Richard Nixon, die over hem, toen hij eenmaal in het Witte Huis zetelde, volgens Childs, lange tijd geheel domineerden.

De oorlogsheld werd een gevangene van de partij-politici

Een ontdekking van Marshall

Childs schildert Eisenhower als een man die een hoogst succesvolle militaire loopbaan heeft gehad. Het grote ogenblik in de carrière van deze Amerikaanse officier kwam in juni 1942, toen de toenmalige chef-staf van het Amerikaanse leger, generaal Marshall, de pas kort te voren tot generaal-majoor benoemde Eisenhower aanstelde tot bevelhebber voor het Europese front. Marshall had een zeer groot aantal hoger geplaatste officieren gepasseerd, toen hij deze keus maakte. De chef-staf had Eisenhowers organisatorische capaciteiten leren waarderen, en hij zag hem vooral als een coördinator. De coördinatie van de Britse en de Amerikaanse militaire inspanning vormde voor Washington een groot probleem. Het feit dat Churchill de Amerikanen een wenk had gegeven dat Eisenhower een man was, waarmee hij wel zou kunnen samenwerken, heeft ongetwijfeld tot de benoeming bijgedragen. In de drie jaar dat Eisenhower de leiding had over de Westerse geallieerde legers in Europa steeg zijn roem in Amerika voortdurend, en toen hij in juni 1945 voor een kort bezoek naar de Verenigde Staten kwam, viel hem zowel in Washington als in New York een grootse hulde ten deel. In november van dat zelfde jaar volgde hij Marshall als chef-staf op, en deze post heeft hij ongeveer twee en een half jaar bekleed, tot hij zich begin 1948 liet benoemen tot president van de Columbia-universiteit. Maar nauwelijks had hij deze post aanvaard, of hij werd bestormd door vooraanstaande politici die hem verzochten of hij zich kandidaat wilde stellen voor het presidentschap. De meesten van hen waren...... Democraten. Maar Eisenhower genoot een grote populariteit onder aanhangers van beide partijen. Uit een op 6 juni 1948 ingesteld opinie-onderzoek bleek, dat hij voor de kiezers van zowel de Democratische als de Republikeinse partij de topkandidaat was. Maar kort tevoren had Eisenhower in een verklaring gezegd, dat „een man die zijn leven in het leger had doorgebracht" niet de aangewezen figuur was om „de belangrijkste post ter wereld" te bekleden, terwijl hij enkele jaren eerder enkele verslaggevers had verzekerd: „Ik zou in de meest krachtige termen willen zeggen, dat ik absoluut geen politieke ambities heb."

De leidende figuren in de Republikeinse partij: de gouverneur van New York, Thomas E. Dewey en zijn grote rivaal, senator Robert A. Taft uit Ohio, wilden geen van beiden dat de oorlogsheld Eisenhower op de conventie met de prijs zou gaan strijken.

Als er dan een generaal benoemd moest worden, kon het altijd nog beter de „die-hard" MacArthur zijn. Maar MacArthur maakte geen kans, en Dewey wist tenslotte op de Republikeinse conventie Taft te verslaan. De mannen die het Republikeinse partijapparaat beheersten, hadden weten te voorkomen dat Eisenhower tot kandidaat uitgeroepen werd. Een eventuele benoeming tot Democratisch kandidaat wist Eisenhower vervolgens te voorkomen door op het laatste moment uitdrukkelijk te verklaren, dat hij geen benoeming zou aanvaarden. Maar het merkwaardige van deze hele wonderlijke historie is, dat in 1948 in Amerika niemand met zekerheid wist of Eisenhower nu als een Republikein of als een Democraat beschouwd moest worden. De man had zich er nooit duidelijk over uitgelaten. Zijn politieke opvattingen, voor zover hij die geformuleerd had, gaven geen uitsluitsel. Zijn visie op de buitenlandse politiek was in beide kampen voor velen aanvaardbaar, en over de binnenlandse problemen had hij zich practisch niet uitgelaten. Hoe kon hij daarover ook een uitgesproken opinie hebben, na een leven dat grotendeels doorgebracht was in militaire kampen in en vooral buiten Amerika. De soldaat Eisenhower had heel weinig met Amerika's interne problemen te maken gehad.

Eisenhower was ook in 1950 nog geenszins verlangend om in het Witte Huis te komen. Kort voor hij van de Columbia-universiteit naar Frankrijk ging, om er Geallieerd Opperbevelhebber in Europa te worden, verklaarde hij nog letterlijk: „I don't know why people are always nagging

James Buchanan, de vijftiende president van de Verenigde Staten en de voorganger van Lincoln.

me to run for President. It hink I've got too old." Tot in 1950 waren er van Democratische zijde nog pogingen gedaan om hem over te halen zich kandidaat te stellen voor de verkiezingen van 1952. Daarna waren het vooral Republikeinen die beslag op hem trachtten te leggen. Begin 1952 reageerde Eisenhower nog zeer gereserveerd op de Republikeinse uitnodigingen, maar in mei gaf hij zich tenslotte gewonnen, omdat hij het gevoel had gekregen, dat hij zich niet langer mocht onttrekken aan wat hij als de wil van het Amerikaanse volk was gaan beschouwen. Eisenhower koesterde aanvankelijk de illusie dat hij zonder slag of stoot de overwinning zou behalen op de Republikeinse conventie, en het was dan ook een bittere teleurstelling voor hem dat er nog een felle strijd moest worden gevoerd tegen senator Taft. Een strijd die overigens in het voordeel van de generaal werd beslist.

Eisenhower wist in de verkiezingen van 1952 de Democratische kandidaat Stevenson te verslaan, omdat het Amerikaanse volk geloofde, dat niemand beter dan een vredelievende generaal een einde zou kunnen maken aan de Koreaanse oorlog. De Republikeinen stelden de verkiezingsuitslag van 1952 voor als een bewijs, dat het Amerikaanse volk na twintig jaar Democratisch bewind de Grand Old Party weer aan het roer wilde hebben. „Time for a change" was de Republikeinse leuze. Maar dat het veel meer een persoonlijke overwinning van Eisenhower was, dan van diens partij, zou spoedig blijken. Bij de Congres-verkiezingen van 1954 gingen het Huis van Afgevaardigden en de Senaat al om, en Eisenhower zag zich in de twee laatste jaren van zijn eerste ambtstermijn geconfronteerd met een Kapitool dat door de Democratische partij werd gedomineerd. Maar wat er bij de verkiezingen van 1956 gebeurde, was nog veel sterker. Voor de eerste maal sinds meer dan honderd jaar werd een president herkozen zonder dat ook maar een van de twee Huizen van het Congres door zijn partij werd veroverd. Talloze kiezers hadden tegelijk een Republikeinse president en Democratische senatoren en afgevaardigden gekozen. Maar kan men wel zeggen dat zij hun stem hadden uitgebracht op een Republikeinse president? Zij hadden de man Eisenhower gekozen, een figuur die velen eigenlijk niet met een partij associeerden, hoe Eisenhower in de voorafgaande vier jaar ook zijn best had gedaan om de rol van leider van de G.O.P. te spelen. De grote internationale crisis van de novemberdagen van 1956 heeft ongetwijfeld in het voordeel van Eisenhower gewerkt. Men zal zich herinneren dat juist op de verkiezingsdag het Engels-Franse Suez-avontuur in een uitermate hachelijke fase was geraakt. Als Amerika gevaar liep in een oorlog te raken, wie kon men dan beter als president hebben dan een generaal? De militair Eisenhower die in 1952 als de aangewezen figuur beschouwd was om Amerika van een beperkte oorlog af te helpen, werd nu opnieuw gezien als de man die beter dan wie ook het vaderland kon leiden, op het ogenblik dat de natie aan de rand van een wereldoorlog scheen te staan.

Reeds in de eerste helft van 1948 waren er zowel in het Democratische als in het Republikeinse kamp politici die Eisenhower als president wensten, zonder zich te bekommeren om de politieke opvattingen die hun held zou kunnen hebben. Als men hem maar eenmaal in het Witte Huis zou hebben gekregen, zou men hem van adviseurs voorzien, die zorg zouden dragen, dat hij de juiste beslissingen nam. Toen Eisenhower tenslotte in januari 1953 formeel met het presidentschap bekleed was, zag hij zich inderdaad spoedig met gewiekste politieke raadgevers omringd. Daar was dan op de eerste plaats de oud-gouverneur van New Hampshire, Sherman Adams, wiens ijver in de verkiezingscampagne beloond werd met de titel: „The Assistant to the President". Deze ogenschijnlijk bescheiden functie was in werkelijkheid een machtspositie, die door Adams tot zijn smadelijke aftocht in september 1958 voortdurend ten volle werd uitgebuit. Hoe afhankelijk de president van zijn assistent was geworden bleek toen Eisenhower, kort voor Adams vertrek, op de eis dat hij deze medewerker zou heenzenden, het antwoord gaf: „I need him." Een niet minder politiek geschoolde figuur uit de onmiddellijke omgeving van de president is Nixon, de vice-president, die steeds grote invloed op zijn meester heeft gehad. En dan is er nog altijd James Hagerty, Eisenhowers pers-attaché, wiens machtige positie duidelijk gebleken is tijdens een van de ziekte-periodes van de president. Als „public relations officer" van het Witte Huis heeft hij een groot aandeel gehad in het doen groeien van Eisenhowers populariteit bij het Amerikaanse volk. Onder de mannen op wie president Eisenhower sterk gesteund heeft, nam tenslotte John Foster Dulles wel een heel bijzondere plaats in. Eisenhower liet het bepalen van het Amerikaanse buitenlandse beleid practisch geheel aan zijn Secretary of State over. Gedurende ruim zes jaar stond Dulles aan het hoofd van het State Department en in die periode heeft hij de president, die volgens de Amerikaanse grondwet persoonlijk voor de buitenlandse politiek verantwoordelijk is, heel wat grote beslissingen in de mond gegeven.

Het is paradoxaal dat een president die in zo sterke mate op een aantal naaste medewerkers steunde, in de ogen van de Amerikanen de gestalte van een groot leider heeft gekregen.

Het is intussen opmerkelijk, dat Eisenhower op het einde van zijn tweede en laatste ambtstermijn plotseling onvermoede krachten heeft ontplooid. Het heengaan van de „onmisbare" Adams en de dood van zijn grote steun Dulles hebben Eisenhower een nieuwe impuls gegeven. De president heeft in de zomer van het vorig jaar het buitenlands beleid zelf in handen genomen. Hij is naar Europa en Azië gereisd, om persoonlijk de situatie ter plaatse in ogenschouw te nemen en om nieuwe contacten te leggen met buitenlandse staatslieden. Marquis Childs heeft zijn boek moeten besluiten voor hij deze nieuwe fase in Eisenhowers presidentiële loopbaan kon overzien. Zou de Eisenhower, die volgens velen van zijn critici jarenlang een Buchanan-rol gespeeld heeft, tenslotte ook iets van een Lincoln in zich hebben? Wellicht zal het eindoordeel van Childs over president Eisenhower — in een eventuele nieuwe druk van zijn biografie — milder uitvallen, dan dat wat hij nu velt. Eisenhower heeft nog een klein jaar voor de boeg. Daarna kunnen de geschiedschrijvers zijn hele achtjarig bewind beginnen te overzien, om vervolgens Amerika's 34ste president te meten aan zijn voorgangers.

Grensconflict

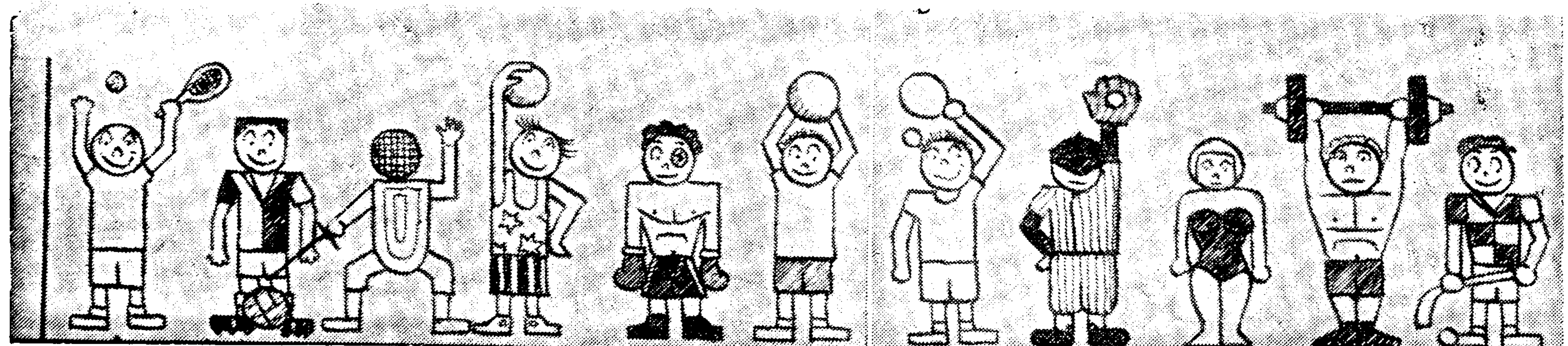
De Britse regering heeft officieel het argentijnse en chileense verzoek aanvaard om het grensconflict tussen beide landen in het gebied van Palena aan de arbitrage van koningin Elizabeth voor te leggen.

Het rapport, dat aan de vorstin zal worden aangeboden, zal ten doel hebben te verifieren of het besluit in kwestie beide zuid-Amerikaanse regeringen juridisch blijft binden.

Ook een manier?

Tom Mboja, nationalistisch leider in Kenia, heeft voorgesteld een campagne van burgelijke ongehoorzaamheid te voeren, totdat Djomo Kenjatta, de voormalige leider van Mau Mau is vrijgelaten. In een te Monrovia (Liberia) uitgegeven verklaring zei Mboja, dat de inheemse ministers in het kabinet van Kenia zouden moeten aftreden om de actie-kracht bij te zetten.

AMIGOE-SPORT

EULOGIO PIÑA grandioos in 5--4 zege van Chicago

Het heeft heel wat moeite gekost voordat Chicago gistermorgen met een 5 4 overwinning in de zak, het veld kon verlaten. Maar Hamilton Richardson bleef de situatie in de slotfase meester, waardoor hij Amstel de tweede nederlaag van de competitie kon toebrengen. Na de zege op Lucky Strike heeft Chicago weer voor sensatie gezorgd. De ploeg van Chicago prijkt thans boven aan de ranglijst van de AA klasse met een wedstrijd voorsprong op Amstel, Lucky Strike en Viceroy, die alle op de tweede plaats staan.

Het treffen van gistermorgen was een van de weinige wedstrijden waarin beide pitchers het tot het eind volhielden. Richardson en Cannister waren beide in zeer goede vorm. Eerstgenoemde stond acht hits toe, de Amstel pitcher slechts vijf. De hits van Chicago werden echter gecombineerd met enkele errors en walks, waardoor er meer runs werden gescoord dan bij Amstel het geval was.

De beste man op het veld was zonder twijfel Eulogio Piña, de shortstop van het winnende team. Piña demonstreerde enkele briljante staaltjes in de verdediging. Het was dan ook voor een zeer groot deel aan zijn prima spel in het veld te danken dat zijn team de zege kon boeken.

Na een scoreloze eerste inning liep Chicago in de tweede inning op 1-0 uit door hits van Luis Obispo en Jones, gevolgd door een wild-pitch. Nog in dezelfde inning maakte Amstel gelijk door een double van Augustin Juliana en een hit van Freddy Martina. In de derde inning nam Chicago weer een voorsprong door twee runs te scoren. Het waren een walk aan Herman Zandwijken, een single van Wilson Obispo en een two-base-hit van pitcher Richardson die de stand op 3-1 brachten. Het werd 5-1 in de vierde inning door een dead-ball, twee errors en een single van centerfielder Wilson Obispo. Amstel verkleinde de voorsprong tot 5-2 in de zesde inning, waarna de spanning in de zevende inning een hoogtepunt bereikte. Door een walk, een error en een double van Augustin Juliana werd de score op 5-4 voor Chicago gebracht. Amstel, bekend om haar rallies in de negende inning, ging goed van start in haar laatste kans aan slag. Nadat pinch-hitter Miguel Lugo een single had geslagen, werd Enrique Paulina als pinch-runner het veld ingestuurd. Een bliksemsnelle beweging van Richardson verraste de honkloper en werd Paulina uitgetikt. Wel kreeg Juliana hierna een walk toegewezen, maar Richardson hield de teugels strak en beëindigde de strijd in grootse vorm.

De innings verliepen als volg:

Chicago	0 1 2	2 0 0	0 0 0	5
Amstel	0 1 0	0 0 1	2 0 0	4

De volledige box-score volgt hieronder:

CHICAGO:

	AB	H	ERR.
Jorge Sandoval	4	0	0
Herman Zandwijken	3	0	1
Wilson Obispo	5	2	0
Hamilton Richardson	4	1	0
Freddy Lake	3	0	1
Luis Obispo	4	1	0
Charles Jones	2	1	0
Eulogio Piña	1	0	1
Fransisco Potter	3	0	1
Virgilio Jansen	2	0	0
Nicolas Marcano	1	0	0
Totaal	**32**	**5**	**4**

AMSTEL

	AB	H	ERR.
Raul Olario	5	1	0
Egbert Rosario	5	1	0
Gilbert Naaldijk	3	0	1
Pablo Beaumont	4	0	0
Augustin Juliana	4	2	1
Freddy Martina	5	1	1
Elvio Rojas	3	1	0
Jossy Arneman	2	0	0
Niels Cannister	4	1	0
Carlos Blume	2	0	0
Miguel Lugo	1	1	0
Freddy Isenia	1	0	0
Totaal	**39**	**8**	**3**

De stand in de competitie is thans als volgt:

	gew.	verl.	acht
Chicago	4	1	—
Amstel	3	2	1
Lucky Strike	3	2	1
Viceroy	3	2	1
Santa Rosa Indians	2	3	2
Tuborg	0	5	4

Om het gebit van de referee

Een Deense voetbalclub uit Ebeltoft is in verzet gekomen, omdat de scheidsrechter bij een competitiewedstrijd tegen een club uit Noerager zijn gebit verloren heeft. Precies op het moment dat de scheidsrechter het eindsignaal wilde blazen, schoten zijn tanden op de een of andere manier los en belandden in het gras. Het kostte hem een paar „kostbare" minuten om ze terug te vinden, maar in die tussentijd maakte het team uit Ebeltoft nog net een een goal, waardoor de wedstrijd in een gelijk spel 4—4 eindigde. Onmiddellijk nadat het euvel hersteld was floot scheidsrechter Henning Erikstrup en zei dat het laatste doelpunt niet geldig was. De wedstrijd eindigde dus officieel in een 4—3 overwinning voor Noerager. De Ebeltofters echter hebben zich nu bij de Deense voetbalbond beklaagd omdat de wedstrijd in feite nog niet afgelopen was toen zij hun vierde doelpunt maakten. Erikstrup moest dit toegeven, maar beriep zich op force majeure: „Ik moest toch zien dat ik mijn tanden weer terugkreeg, anders had de een of andere speler er wellicht met zijn voet op getrapt".

Burley heeft de beste kansen in Engeland

Uitslagen eerste divisie Engelse league: Arsenal — Manchester United 5—2, Blackburn Rovers — Leicester City 0—1, Blackpool — Burnley 1—1, Bolton Wanderers — Chelsea 2—0, Everton — Leeds United 1—0, Fulham — West Bromwich Albion 2—1, Luton Town — West Ham United 3—1, Manchester City — Preston North End 2—1, Nottingham Forest — Newcastle United 3—0, Sheffield Wednesday — Birmingham City 2—4, Wolverhampton Wanderers — Tottenham Hotspur 0—3. *De strijd om het kampioenschap is nog steeds niet beslist. Burnley heeft, door de nederlaag van de Wolves, nu de beste kansen. Luton Town degradeerde. Aston Villa daarentegen werd kampioen van de tweede divisie en promoveerde. Ook Cardiff City promoveert.*

Dramatische finale

De Engelse amateur-cup werd zaterdag gewonnen door Hendon uit Middlesex. In een dramatische finale, voor 50.000 toeschouwers in het Wembleystadion, triomfeerde Hendon met 2—1 over Kongstonians. Beide doelpunten van Hendon werden in de laatste minuut gescoord.

Moment uit de wedstrijd Jong Holland — Riverside

JONG HOLLAND pas na penalties overwinnaar

Kampioene Jong Holland heeft gistermiddag met de hakken over de sloot van Riverside kunnen winnen. Pas na het nemen van penalties kon Jong Holland zich plaatsen in de volgende ronde van het koningin Juliana-voetbaltoernooi. Jong Holland is echter zeer verzwakt in het veld getreden. Wij telden niet minder dan vijf invallers voor Enchie Jansen, Ga Bernardina, Fefe de Lannoy, Carlos Blume en Ibi Schoop. Maar ook Riverside verscheen niet in zijn sterkste formatie, want bij haar ontbraken Claudio Hato, Salomé en Colina.

Riverside heeft behoorlijk van zich afgebeten. Gedurende driekwart van de wedstrijd speelden zij met slechts tien man, daar Susana — de beste voorspeler van Riverside — na ongeveer twintig minuten wegens een blessure het veld moest verlaten. En als men verder in aanmerking neemt dat het doelpunt van de Tricoloren per ongeluk door een Riverside back in eigen doel is geschoten, blijkt wel dat het niet veel had gescheeld of de laagst geplaatste ploeg had de kampioene eronder gehouden.

Reeds direct na het beginsignaal was het duidelijk dat Jong Holland met het elftal waarmee zij aantrad, een zware kluif te verwerken zou krijgen. Want de voorhoede, waarin Luis Philips noodgedwongen moest spelen, vermocht niet één moment te imponeren. Het enige potentiële gevaar school in Ergilio Hato. Hij kon echter niet genoeg snelheid opbrengen om van zijn kansen te profiteren.

Aan de andere kant speelde Riverside haar normale spel. Weinig doortastend, maar zeker voldoende om de vijandelijke verdediging aan het werk te zetten. Susana kreeg een prachtkans na een kwartier spelen, maar hij schoot tegen de lat. De beste gelegenheid tot scoren kreeg echter Djamoen, rechtsbuiten van Jong Holland, die alleen tegenover keeper Mariana kwam te staan. Djamoens schot vloog over het doel.

De rust ging in met 0-0 stand.

Een minuut na de hervatting opende Riverside de score. Een verre pass belandde bij Amerikaan, die alleen op doel afstormde. Zijn schot ketste af tegen de lat, waarna rechtsbuiten Girigoric via de binnenkant van de paal voor het Riverside-doelpunt zorgdroeg.

Jong Holland bleef na dit doelpunt constant in de aanval, mede ook doordat Riverside met tien man speelde. Riverside kreeg practisch geen kansen meer. Bij de Tricoloren ontbrak er evenwel heel veel aan de afwerking der aanvallen. Over de gehele linie werd er geknoeid. De enige speler die in goede vorm stak, was Carlos Gosillo.

Na een kwartier kwam Jong Holland op enigszins fortuinlijke wijze aan de gelijkmaker. Hato zette vanaf de linkervleugel voor. Een achterspeler van Riverside wilde de bal wegwerken, doch het leder ketste af tegen zijn schoen en vloog geheel buiten bereik van Mariana in het net: 1-1.

Ondanks enkele verwoede pogingen van Jong Holland nog voor het einde het winnende doelpunt te scoren, bleef de stand gelijk. Twee minuten voor het einde nog ving Mariana een bal op, waarna hij er kalm mee bleef dribbelen in het doelgebied, totdat de strijd afgelopen was. De voorspelers van Jong Holland bleven in gebreke hem te attaqueren, zodat Mariana vrij spel had en de bal in zijn bezit hield totdat de goed leidende Visser voor het einde floot.

Penalties moesten toen de beslissing brengen. Nadat Hato voor Jong Holland gescoord had, maakte Piet Conquet gelijk: 1-1. Djamoen zette de door hem genomen strafschop in een doelpunt om, waarna keeper Mariana hem dit nadeed: 2-2. Keeper Balentien zorgde voor 3-2, waarna hij in de goal post vatte en het schot van Frits Brito wist te keren

In het Wagenerstadion te Amstelveen behaalde het Nederlandse dames-hockeyteam een 4—0 overwinning op Duitsland. Op de foto wordt de Duitse keep ster, Ursula Stumer, gepasseerd, waardoor het derde doelpunt ontstond.

Rangers winnen beker voor de vijfde maal

Glasgow Rangers, de tegenstander van Sparta in de kwart-finales van het toernooi om de Europese voetbalbeker, heeft zaterdag in Glasgow voor 108.017 toeschouwers de Schotse voetbalbeker gewonnen. In de finale, in het Hampden-park, versloegen de Rangers Kilmarnock met 2—0 (rust 1—0). Het was de vijfde keer dat de Rangers de beker wonnen.

Enschede verliest van ploeg uit Uruguay

Sportclub Enschede verloor zaterdagavond voor achtduizend toeschouwers met 2—1 (rust 1—1) van de Zuidamerikaanse club Sudamerika-Montevideo (Uruguay) Abe Lenstra scoorde het enige Nederlandse doelpunt, met een zeer hard schot. De beslissende treffer werd vijf minuten voor tijd uit een strafschop gescoord.

Fantastische prestaties

John Thomas, de 19-jarige student van de Boston University sprong zaterdag in Andover voor de zestiende maal in zijn atletiekcarriere 2.15 meter.

Bij wedstrijden in Lawrence stootte Bill Nieder 19.46 meter. Bij het instoten, vóór de eigenlijke wedstrijd kwam hij tot de fantastische presatie van 20.14 meter. Deze verrichtingen kan uiteraard niet als wereldrecord worden erkend.

SUBT door loting uitgeschakeld

Subt is in de thans lopende competitie om de koningin Julianabeker het eerste slachtoffer geworden van de loting. Nadat de wedstrijd in 1 1 gelijkspel was geëindigd en er ook na het nemen van penalties nog geen beslissing was gevallen, wees het lot Jong Colombia als de winnaar aan.

Nadat scheidsrechter Vos een muntstuk de lucht had ingegooid en Jong Colombia de winnaar bleek te zijn, ontstond er een formele twist partij. Subt protesteerde heftig tegen de wijze waarop de loting geschied zou zijn. Een en ander zou volgens Subt niet eerlijk zijn toegegaan. Of schoon er bij het geharrewar niet duidelijk is komen vast te staan wat er precies gebeurde. lijdt het geen twijfel dat het speelterrein niet de juiste plaats is om een loting te doen geschieden. Dit was namelijk iets veel belangrijkers dan een toss voor een wedstrijd! Om tussen twee-en-twintig spelers en tussen trainers, masseurs en andere nieuwsgierigen een muntstuk op de stoffige grond te laten vallen is een handeling, die uiteraard tot vele moeilijkheden kan leiden. Het zou daarom aanbeveling verdienen indien in het vervolg de loting op een andere plaats geschiedde. Op of onder de eretribune bij voorbeeld, en dan in aanwezigheid van slechts de beide captains. De gistermiddag gevolgde procedure kan elke keer waarop hij wordt gevolgd onenigheid veroorzaken.

De wedstrijd zelf werd vlot gespeeld. Het team van Subt vertoonde beter en hechter ploegverband, maar in het voordeel van Jong Colombia moet worden gezegd, dat er veel meer gevaar school in haar aanvallen.

Subt zette de verdediging van Jong Colombia in het begin onder pressie. Na elf minuten spelen hadden de blauwgelen succes toen Balentien, na een door Gumbs genomen corner, tussen een kluwen van spelers in het doel schoot: 1-0.

In de eerste helft was het spel van Jong Colombia niet van hoog gehalte. De voorwaartsen braken slechts zelden door en vaak probeerde men het met verre schoten. Twee felle kogels van spil Bonifacio misten hun doel op slechts enkele centimeters.

Subt, dat het in deze wedstrijd zonder Morty Meulens en Pikeur moest stellen, bleef voor rust in de meerderheid.

In de tweede helft vielen de Jong-Colombianen zeer verwoed aan. Enkele gevaarlijke aanvallen werden ondernomen. Keeper Wanipa moest tweemaal ten koste van een corner redding brengen. Toch boekte Jong Colombia succes in de tiende minuut na de rust. Op prachtige wijze werd de gelijkmaker in de touwen gedeponeerd. Muller kopte door naar Martines, die op zijn beurt de bal met het hoofd in het net werkte.

Beide ploegen zwoegden hard voor de winst. Thielman kreeg een prima kans, maar keeper Martina bracht moedig redding.

Ook Jong Colombia probeerde het nog enige malen maar de Subt-defensie, waarin Edgar Meulens excelleerde, liet niets meer door.

Bij het nemen van de penalties schoot Muller tegen de lat. Gumbs maakte er 1-0 van voor Subt, waarna Martinus gelijkmaakte: 1-1. Brandborg en Constancia scoorden eveneens, zodat de stand 2-2 gelijk was, maar Subt een schitterende kans had op de overwinning daar zij de laatste strafschop nog moest nemen. Brooks schoot echter tegen de lat, zodat de loting de beslissing moest brengen. Het resultaat hiervan vermeldden wij reeds hierboven.

Treurig

Een twaalfjarige jongen in Auckland (Nieuw-Zeeland) is er van beschuldigd zijn zeven- en zijn tweeëneenhalfjarig zusje te hebben gedood. De lijkjes van de meisjes zijn gevonden. Een zestienjarige broer van de jongen was reeds beschuldigd van dezelfde misdaad.

Tegen België

ORANJE beleeft mentaal débacle

De negentigste derby der lage landen is in het stadion in Antwer- pen ergens een normale nederlaag geweest van een jong Nederland- elftal, dat mentaal en tactisch nog zoekt naar vorm. De supporters die eerst, sneller dan de muziek van het Antwerpse politiekorps, het Wilhelmus hadden gezongen, keerden in de winderige lente-avond naar huis terug als verslagenen, die elkaar in overvolle treinen ten slotte troostten met de galgenhumor: maar toch was het bier wel lekker. Wanneer men echter de wedstrijd van zondag beschouwt in het geheel van de Holland-Belgie-traditie, wanneer men in aanmer- king neemt dat het Belgische elftal op het ogenblik, nauwlettend gadegeslagen, op dieet is, en wanneer men bovendien niet vergeet dat de overwinning van dit elftal grotendeels was toe te schrijven aan enthousiast spel zonder veel meer, dan is het niet te veel ge- zegd dat de ploeg van Elek Schwartz in het Belgische stadion een mentale debacle beleefde.

Hierbij komt nog, dat het Ned.-elftal een drietal debutanten in de gelederen had, dat moest bewijzen, dat hun — noodzakelijke — uitverkiezing een even noodzakelijke versterking van het elftal betekende. Met uitzondering van rechtshalf Muller hadden deze kandidaten een poor show. Henk Groots enige wapenfeit was een schot tegen de lat in de eerste helft, en Humphrey Mijnals, die betrekkelijk minder wispelturige aanvallers diende af te remmen dan tegen Bulgarije, was wel in de doelmond te vinden, maar niet als de man die rust gaf of die op andere wijze excelleerde. En toch hadden de supporters dit van een van hun geliefde figuren en bovendien van hun stopperspil mogen eisen. Mijnals toonde dat hij zijn faam, die hij ook in Nederland verdiende, beslist waard is.... Zolang hij als Humphrey Mijnals een ploeg kan domineren, waarin zijn spelsysteem ruimte vinden. In deze formatie was hij echter kwetsbaar naarmate het Nederlands elftal instortte en inplaats van homogeen te zijn een ploeg zonder stootkracht werd.

De blunder — in de 4de minuut — van keeper De Munck heeft niet alleen de eerste goal veroorzaakt, maar duidelijk het zelfvertrouwen van de Ned. ploeg gekraakt. Het verdedigende trio, dat in minder neerdrukkende omstandigheden wel raad zou hebben geweten met de niet bijster grootse combinaties van de Belgen Piters, Lippens, Ritzen, Vandenberg en Jadot, liet zich keer op keer in de luren leggen. Rechtshalf Klaassens, een zware figuur die met zware tackles zich een baan breekt, zwoegde zwervend tussen achterhoede en aanval, maar zijn passes vonden geen afronding bij linksbuiten Coen Moulijn,, die een slechte wedstrijd speelde, en konden noch Groot noch midvoor Van der Linden tot intelligente afwerking brengen. Aanvoerder Rijvers liet zijn korte benen weer overal zien, maar kon het tegen de zes a acht verdedigende Belgen niet alleen bolwerken. Hij kon dat ook niet, wanneer een even groot aantal roodhemden snel, maar slordig oprukte ten aanval. Hij zag dan hoe zijn medespelers persoonlijke tr- jes in het geweer trachtten te br- gen, en hierin falend, uiteinde- de vele corners en freekicksitua- Het befaamde Hollands kwartier was ergens tegen het einde van eerste helft enigszins te vind- toen om een ander beslissing dan 1—1 gelijkstand werd gevocht- Doch in dezelfde periode hebb- wij Mijnals diverse keren kopp- en zwevend in het doelgebied De Munck zien opereren, om elan, dat ook op de Belgen o- sloeg te temmen. Zo was het in kere mate ook tegen het einde de 2—1 stand, doch toen waren meerdere spelers van beide zijd- die geblesseerd of uitgeput neer- len, terwijl het gefluit uit de tri- ne-menigte de beslissingen van Engelse scheidsrechter Kelly ho- de, of favorieten maakte en bra-

Het was een trieste hel van De- ne, en de Oranjeploeg ging met zorgen weer in de geescorteerde tobussen.

Olympisch voetb

Argentinië in eindronde

In een wedstrijd van het olympische voetbal toernooi ma heeft Argentinie met 2— Peru gewonnen. De ruststand 1—0 voor de Argentijnen.

Voor Argentinie maakt D- rio beide doelpunten. R- scoorde het Peruaanse tegen Argentinie is nu zeker van plaats in het Olympische eind- nooi in Italie.

•Zestiende partij remise

De zestiende partij uit de twee- kamp tussen Botwinnik (wit) en T- om het wereldkampioenschap sch- ken werd zaterdag na 40 zetten afgebroken. De partij werd 'zond- zonder verder spelen remise ge- ven. De stand is nu Tal 9 pt. Bo- winnik 7 pnt. De 17e partij wordt dinsdag 26 april gespeeld.

Olympisch voetbaltoernooi

Voor de tweede voorronde (Afri- kaanse zone) van het olympisch voetbaltoernooi is vrijdag in Cairo de wedstrijd Verenigde Arabische Republiek — Soedan gespeeld. Doordat de V.A.R. de ontmoeting met 3—0 won, is de Soedan uitgeschakeld voor het eindtoernooi. Behalve het team van de V.A.R., dat al zeker was van een plaats in het eind- toernooi, gaat Tunesië over naar de eindronden van het olympisch voet- baltoernooi, dat in augustus in Italië wordt gehouden. Van de 16 landen die kunnen deelnemen, hebben zich er reeds zeven geplaatst, t.w. Denemarken, Polen, Groot-Brittannië, Hon- garije, de Ver. Arabische Republiek, Tunesië en Turkije. Italië is als or- ganiserend land al zeker van een plaats in het eindtoernooi, zodat nog acht landen zich kunnen kwalifice- ren.

Petroleum-maatschappij

Bij decreet van president Romulo Betancourt is de oprichting van een Venezolaanse Petroleummaatschappij en de statuten ervan bekendgemaakt ingevolge een beschikking van de ministerraad van 19 april j.l. De maatschappij zal, hoewel zij onder het ministerie van mijnwezen ressor- teert, een ruime mate van zelfstan- digheid hebben en heeft ten doel de exploratie, exploitatie, raffinage en vervoer van hydrocarburen en handel daarin binnen en buiten het nationale gebied. Ook is zij gerech- tigd de ontwikkeling van industriële en commerciele activiteiten in hy- drocarburen te bevorderen en alle overeenkomsten aan te gaan, welke zij in dit verband dienstig oordeelt.

Het economisch bezit van de maat- schappij zal bestaan uit olie-exploita- tie- en andere rechten, bijdragen uit de landsmiddelen en liquide midde- len.

De maatschappij kan voorts roeren- de en onroerende goederen verwer- ven, hypothecaire certificaten uit- geven en leningen aangaan.